

**ΑΥΡΙΟ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ**

**ΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΥΠΟΧΩΡΟΥΜΕ;**

- Αυτοί που έκλεφαν τα ταμεία
- Αυτοί που κλέδουν τα μεροκάματα και τα ένσημα
- Αυτοί που πλουτίζουν από την εργασία μας

**ΜΑΣ ΖΗΤΑΝΕ**

να δουλεύουμε ακόμα περισσότερο  
να ζούμε με ακόμα λιγότερα

**ΑΥΤΟΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ**

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ στους χώρους δουλειάς**  
**ΑΓΩΝΑΣ ενάντια σε αφεντικά και κράτος**

**Καμιά εμπιστοσύνη**  
στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία  
Να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας

**Κάλεσμα για τη συγκρότηση**  
**ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΣΥΝΕΔΕΥΣΗΣ**  
**ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ - ΑΝΕΡΓΩΝ**  
**ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ**

**ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 11 π.μ.**  
**ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (κτίριο Γκίνη)**

# ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΡΑ!



## ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

15/12/1828: Ο Κοποδίστριας θεοπίζει τη λειτουργία των πρώτων δικαστηρίων στην Ελλάδα 15/12/1961: Καταδίκη σε θάνατο του Αντολφ Αιχμάν 15/12/1967: Ιδρυση αντιδικτατορικής οργάνωσης "Ρήγας Φεραίος" - πρώτη προκήρυξη 15/12/1890: Δολοφονία «Καθιστού Ταύρου» (αρχηγού Sioux) στο Standing Rock από αμερικάνους στρατιώτες 16/12: Μπαχρέν: Εθνική γιορτή - Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971) - Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962) 16/12/1773: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας ΗΠΑ 16/12/1976: «Αγανακτισμένοι» αστυνομικοί σε συνεργασία με χουντικούς τραυματίζουν μαζικά δημοσιογράφους στην κρεμέα του Μάλλιου 16/12/1967: Σύλληψη και κτηνώδης βασανισμός της φοιτήτριας M. Καλλέργη 16/12/1950: Ο Truman κηρύσσει συναφερμό ενάντια στον «κομμουνιστικό υπεριολόγο» 16/12/1987: Ο Koh Tae Woo κερδίζει τις προεδρικές εκλογές στην Βόρεια Κορέα 17/12: Μπουτάν: Εθνική γιορτή - Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819) - SATURNALIA (στορά) - αρχαία Ρώμη 17/12/1892: Πρεμιέρα «Καρυοθράστη» (Θέατρο Marinsky - μπαλέτο Κύρο) 17/12/1830: Θάνατος Simon Bolívar (47 χρ.) 17/12/1978: 39 βόμβες από αιροδεξιούς σε Αθήνα - Πειραιά ως «φρυνμόσυνο» για τον νεκρό βασανιστή Μάλλιο (τραυματισμός εφτά περαστικών) 17/12/1889: Γέννηση Vasilav Nijinski 18/12: Πογκόσμια ημέρα μετανάστη - Νήγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθηρέωση 8ωρου στην Ελλάδα (48ωρο εβδομαδιαίως) 18/12/1969: Η Βρετανία καταργεί την θανατική ποινή 18/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρωναλη 18/12/1980: Θάνατος Alexei Kosygin (76 χρ.) 18/12/1969: Η Βρετανία καταργεί την θανατική ποινή 18/12/1987: Η Benazir Bhutto παντρεύεται τον Asif Ali Zardari 19/12/1979: Σύλληψη Rήγα Φεραίου (Τεργέστη) από Αυστριακούς και παράδοσή του στους Τούρκους 19/12/1911: Γέννηση Νικηφόρου Βρεττάκου 19/12/1923: Ο Γεώργιος Β' εγκαταλείπει την Ελλάδα υπό την πίεση αντιμοναρχικών 19/12/1927: Εξορία Τρότσκυ στην Αλμα Άτα και στην Πρίγκηπο 19/12/1980: Πυρπόληση πολυκαταστημάτων MINION και KATRANTZOS (Αθήνα) 19/12/1906: Γέννηση Leonid Illich Brezhnev 20/12: Ταΐζιαν: Ημέρα τραπεζών 20/12/1922: Δημιουργία ΕΣΣΔ από 14 δημοκρατίες 20/12/1925: Ο Ιμπν Σαούντ καταλαμβάνει την αροβική χερούνση και της δίνει το όνομα της οικογένειάς του (Σαούνικη Αραβία) 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάνη 20/12/1960: Συγκρότηση Απελευθερωτικού Μετώπου Βιετκόγκ 20/12/1972: Ο Χαριλαος Φλωράκης εκλέγεται Γ.Γ. του ΚΚΕ 20/12/1968: Δική της οργάνωσης "29 Μάρτη" (Θεοσπλονίκη) - τρεις καταδίκες 20/12/1999: Η Πορτογαλία επιστρέφει το Μακάο στην Κίνα 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας - ένωσης (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1925: Πρεμιέρα της ταινίας «Θωρηκτό Ποτέμκιν» (Μόσχα).

● Μια χαρά τα κατάφεραν Καραμανλής Αλογοσκούφης-Μαγγίνας ●●● Οπως τα είχαν καταφέρει Σημίτης-Χριστοδουλάκης-Γιαννίτσης ●●● Κατέβασαν και τους «νεκρούς» στο δρόμο ●●● Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα ●●● Για όλους ●●● Και για τους εργαζόμενους, βέβαια ●●● Διότι αν το αναδέσουν σε ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και Σία ●●● Φέξε μου και γλύστρησα ●●● Οπως το 1990, το 1992 και το 2002 ●●● Δεν είναι καρός να σταματήσει αυτό το παραμυθάκι πως για όλα φταίει η ΕΕ; ●●● Καλά κουμάσια είναι αυτοί οι κουστουμάτοι των Βρυξελλών, αλλά όχι και να τους προσδίδουμε μεταφυσικές ιδιότητες ●●● Οσα αποφασίζονται στις Βρυξέλλες είναι προς το συμφέρον και του ελληνικού κεφαλαίου ●●● Κι εμείς αυτό έχουμε απέναντι μας και την κυβέντη σου ●●● Και στο κάτωκάτω, γιατί να μας ενδιαφέρουν οι «διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας μας»; ●●● Ετσι και στριμώχουμε την κυβέρνηση, οι Βρυξέλλες αναγκαστικά δα συμφωνήσουν ●●● Άλλα να 'ναι στρίμωγμα, όχι χα-



δάκια και εκτονώσεις ●●● Σαν πολλά δεν του πέφτουν του κυρ-Μαγγίνα τελευταία; ●●● Ηδη άρχισε να παίρνει τη μορφή... τράγου ●●● Και δη αποδιοπομπαίου ●●● Δεν φτάνει που τους έχει εσώκλειστους τους ίνδούς στο κτήμα με τη βίλα, πρέπει να τους βάζει και IKA; ●●● Από την άλλη, κυρ-Βασίλη, όταν προσφέρεις στέγη έναντι υπηρεσιών, δεν εισφοροδιαφεύγεις μόνο ●●● αλλά και φοροδιαφεύγεις ●●● Εισπράπεις ενοίκιο σε είδος, αν δεν το κατάλαβες ●●● Αριστερή στροφή του ΠΑΣΟΚ [ξανα]ζήτησε ο Ακης ●●● Νοστάλγησε φαίνεται τις (γαμήλιες) δε-

ξιώσεις στο παρισινό Four Seasons ●●● «Δε μα μπορώ να κοιμηθώ το βράδυ, αν κάποιος άνδρωπος χάσει τη δουλειά του εξαιτίας μου» ●●● Ωπα, και δουλειά ψιλό γαζί ο κύριος Χατζηδάκης ●●● Άμα ανήκεις στον κύκλο του Μητσοτάκη, αυτό είναι το πρώτο πράγμα που διδάσκεσαι ●●● Από την άποψη αυτή, ο Χατζηδάκης αποδεικνύεται άριστος μαδητής της μεγάλης του επιτίμου σχολής ●●● «Θα χτυπηθούν αλύπητα τα καρτέλ», δήλωσε ο X. Φώλιας ●●● Πρόσεξε, κυρ-Χρήστο, μην τους κοπανήσεις πολύ και τους εξοντώσεις ●●● Θυμήσου και τον Τσιτουρίδη, τόσο αμεί-

λικός ήταν κι αυτός που βρέθηκε από δήμαρχος κλητήρας ●●● Μετά τον εισαγγελέα, και ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου ξεπλήρωνε τις υποχρεώσεις του προς την κυβέρνηση που τον διόρισε ●●● και προς το σύστημα που είναι ταγμένος να υπηρετεί ●●● Οι ρουφιανοκάμρες κατέγραψαν και τις απεργιακές συγκεντρώσεις για το Ασφαλιστικό ●●● Στο όνομα της «κοινωνικής γαλήνης» και της «δημόσιας τάχης», όπως δήλωσε ο B. Νικόπουλος ●●● Ουδεμία έκπληξη από τη στάση των κορυφαίων δικαστών ●●● Πάντοτε υπηρέτες της αστικής εξουσίας υπήρχαν ●●● Σε όλες τις μορφές της ●●● Από τη δικτατορία του Μεταξά μέχρι τα έκτακτα στρατοδικεία του μοναρχοφασισμού και της χούντας ●●● Μη μας λένε και για ανεξαρτησία, όμως, γιατί «τα παίρνουμε άγρια» ●●● «Η Κατερίνα Θάνου αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση και δείγμα της δειτής ενέργειας που πρέπει να μας διακρίνει» ●●● δήλωσε ο υφυπουργός Αμυνας Γ. Πλακιωτάκης ●●● Χρειάζονται μήπως σχόλια; ●●●

- ◆ Είναι δυνατόν να παίρνεις μια κρατική εταιρία, να τη βαφτίζεις ιδιωτική και ταυτόχρονα να την αντιμετωπίζεις ως κοινωφελή, φορτώνοντάς την με κρατικά έξοδα; Δείτε το παράδειγμα της Ολυμπιακής και θα καταλάβετε ότι είναι δυνατόν. Μάλιστα, η πλειοψηφία των κρατικών οφειλών προς την Ολυμπιακή δεν πρέρχεται από άσκηση κοινωνικής πολιτικής (μειωμένες τιμές εισιτηρίων για διάφορες κοινωνικές κατηγορίες), αλλά από χρήση των αεροπλάνων της για τις πολυτελείς μετακινήσεις μελών της κυβέρνησης και λοιπών κρατικών παραγόντων. Για όλ' αυτά, όμως, τσιμουδιά ο γλυκούλης αστέρας του νεοφιλευθερισμού (και του μητσοτακισμού, βεβαίως) K. Χατζηδάκης.
- ◆ Το πρώτο «πράσινο CD»

## ■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Κ.Β. 20 ευρώ
- Ο Β.Ρ. 30 ευρώ

κυκλοφόρησε στην Ελλάδα το εγχώριο τμήμα του WWF. Και για να είναι συνεπές με τη λογική των «πράσινων μπιζνέρ» συνεργάζεται με τη SONY BMG. Δηλαδή, με ένα από τα μεγαλύτερα μονοπώλια παγκοσμίως, τα εργοστάσια του οποίου «καταπίνουν» ανθρώπινες ζωές και φυσικούς πόρους. Κατολάβατε πώς δουλεύει το σύστημα της κατ' επάγγελμα οικολογίας;

◆ Ο Μητσοτάκης είναι πάντα Μητσοτάκης. Εστείλε επιστολή στο «Θέμα» για να διορθώσει το ρεπορτάριο τους ότι παίρνει τρεις συντάξεις συνολικού ύψους 10.000 ευρώ. Παίρνει όντως τρεις συντάξεις - ισχυρίστηκε- αλλά το συνολικό τους ύψος είναι 6.836,67 ευρώ. Ξέρετε ποια είναι η πλάκα; Οτι έγραψε λάθος τη σούμια. Προσθέτνατς τα ποσά των τριών συ-

ματα στο μέλλον; Οχι, χαζοί δεν είσαστε, κουτοπόντροι είσαστε. Τα αντιλοϊκά (και όχι αντιδημοφιλή) μέτρα τα παίρνετε γιατί είσαστε ταγμένοι στην υπηρεσία του κεφαλαίου. Βρίσκετε και τα κάνετε, όμως, αφού ένα ολόκληρο σύστημα στηρίζει αυτού του τύπου τα ψευτοδιλήμματα.

◆ Ο Μητσοτάκης είναι πάντα Μητσοτάκης. Εστείλε επιστολή στο «Θέμα» για να διορθώσει το ρεπορτάριο τους ότι παίρνει τρεις συντάξεις συνολικού ύψους 10.000 ευρώ. Παίρνει όντως τρεις συντάξεις - ισχυρίστηκε- αλλά το συνολικό τους ύψος είναι 6.836,67 ευρώ. Ξέρετε ποια είναι η πλάκα; Οτι έγραψε λάθος τη σούμια. Προσθέτνατς τα ποσά των τριών συ-

ντάξεων που παραθέτει, το άθροισμα γίνεται 7.156,22 ευρώ. Ο Μητσοτάκης, όμως, προτίμησε τη μέθοδο του Ταμτάκου. Εκοψε 320 ευρώ, για να ξεκινά το νούμερο από 6! Η ερημερίδα, βέβαια, πρόσθεσε και την αύξηση που πήραν πρόσφατα

Εμείς συνεχίζουμε. Με πίστη στο δίκιο μας. Με ενότητα στις γραφμές μας. Με μας και μόνη σκέψη και προπτική. Να νικήσουν οι εργαζόμενοι. Να νικήσει το κίνημά μας. Να εγκαταλειφθούν τ' αντιασφαλιστικά κυβερνητικά σχέδια. Να υπάρξει μια άλλη πολιτική υπέρ των πολλών και αδυνάτων. Μένουμε σταθεροί, απαλάντευτοί σ' αυτή τη μεγάλη υπόθεση. Οταν ξαναβρεθούμε στο στήβο των κοινωνικών ογκών να είστε σήγουροι ότι θα πανηγυρίσουμε τη νίκη μας.

Γιάννης Πλαναγόπουλος

## ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

# ■ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ

# Δεν διαλέγουμε ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο

**Κ**ερδίζει έναφος στους κάλπους της ΕΕ η ιδέα αναγνώρισης της Κανεξιαρχησίας του Κοσσυφοπεδίου, χωρίς απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, όμως οι 27 απέχουν ακόμα από μια συλλογική απόφαση. Μετά τη σύνοδο των ΥΠΕΞ, την περαιτέρω Δευτέρα ο Χαβιέ Σολάνα δήλωσε πως «πλησιάζουμε στη διαμόρφωση κοινής θέσης στο πλαίσιο της ΕΕ» και κάποιοι άλλοι, όπως ο Σουηδός ΥΠΕΞ Καρλ Μπιλντ το πήγαν ακόμα παραπέρα, δηλώνοντας ότι οι 26 χώρες είναι έτοιμες να αποδεχτούν και να αναγνωρίσουν ένα ανεξάρτητο Κοσσυφοπέδιο χωρίς απόφαση του ΣΑ του ΟΗΕ, όμως μάλλον δεν είναι μόνο η Κύπρος που διαφωνεί.

Η Κύπρος απλά είναι η μόνη χώρα που εκφράζει καθαρή αντίθεση, για ευνόητους λόγους. «Κάτι τέτοι θα ήταν μέθοδος που θα προκαλούσε εύλογο πρόβλημα στην Κυπριακή Δημοκρατία», δήλωσε από τη Λευκωσία ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Β. Πάλμας. Υπάρχουν και άλλες χώρες, όμως, όχι μόνο βαλκανικές, που βλέπουν με σκεπτικισμό μια τέτοια εξέλιξη, καθώς δέχονται ισχυρές πιέσεις από τη ρωσική διπλωματία, η οποία έχει αναλάβει με αξιώσεις πλέον την υπεράσπιση των σερβικών συμφερόντων.

Η ελληνική κυβέρνηση στην πραγματικότητα δεν έχει θέση. «Η Ελλάδα θα μελετήσει την κατάσταση, η Ελλάδα είναι γειτνιάζουσα χώρα», δήλωσε η Μπακογιάννη. Κοντολογίς, βλέποντας και κάνοντας. Την άρνηση της Κύπρου την έχει γραμμένη κανονικότατα η κυβέρνηση Καραμανλή. Εκείνο που την ενδιαφέρει είναι οι σχέσεις της με τη Σερβία, από τη μια, όπου υπάρχει οικονομικό συμφέρον ελληνικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων, και οι σχέσεις με τη Ρωσία, από την άλλη (σε λίγες μέρες ο Καραμανλής θα βρίσκεται στη Μόσχα και η παραγγελία των ρωσικών τανκς ενδεχομένως να μην είναι αρκετή προκειμένου να εξασφαλίσει αυτά που προσδοκά στον ενεργειακό τομέα).

Αυτό που γίνεται, βέβαια, στο Κοσσυφοπέδιο δεν έχει καμιά σχέση με αγώνα για το νόμιμο δικαίωμα της κρατικής συγκρότησης ενός έθνους, το οποίο έχουν οι Κοσοβάροι Αλβανοί. Το θέαμα μερικών χιλιάδων νεαρών Κοσοβάρων, που διαδήλωναν τη Δευτέρα στην Πριστίνα, κρατώντας αλβανικές, αμερικανικές και νατοϊκές (!) σημαίες ήταν πραγματικά θλιβερό. Τι υπάρχει, όμως, από την άλλη; Ο μεγαλοερβίκος εθνικισμός, υπεύθυνος για εγκλήματα σε βάρος των Αλβανών του Κοσσυφοπέδιου (και όχι μόνο) και ο ρωσικός ιμπεριαλισμός που στη Σερβία έχει την πιο στέρεη βαλκανική του βάση.

Δεν είμαστε, λοιπόν, υποχρεωμένοι να διαλέξουμε ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο. «Διαλέγουμε» την ταξική ενότητα των προλετάριων και των φτωχών αγροτών του Κοσσυφοπέδιου, αυτή που λέπτει αικόμα και ως αίτημα στην περιοχή.

## ■ Εκλογικός νόμος

# **Βολεύεται το κυρίαρχο σκηνικό**

**Ο**ι εποχές που η κατάθεση ενός εκλογικού νόμου αποτελούσε ζήτημα σκληρής πολιτικής αντιπαράθεσης πέρασαν. Από το νόμο Σκανδαλίδη μέχρι τον κυροφοριούμενο (σε λίγες μέρες θα έχει ψηφιστεί) νόμο Παυλόπουλου το θέμα αντιμετωπίζεται σαν ρουτίνα, στο βαθμό που δεν διασπορεύεται η ισορροπία στην οποία σιωπηλά έχουν συμφωνήσει οι δυνάμεις του κυρίαρχου πολιτικού σκηνικού.

Θα πει βέβαια τα λογάκια της η αντιπολίτευση, αλλά χωρίς πολλά-πολλά. Για παράδειγμα, το ΠΑΣΟΚ δε μπορεί να πει τίποτα, αφού ο Παυλόπουλος απλά τροποποιεί το νόμο Σκανδαλίδη σε τρόπο ώστε να μη κινδυνεύει η αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος (το μπόνους των 40 εδρών γίνεται 50). Η λύση αυτή βολεύει το δικομμιστικό, αφού όποιο από τα δυο κόμματα κερδίσει θα σχηματίσει άνετα κυβέρνηση, ενώ η μείωση της δύναμης του δεύτερου κόμματος δεν έχει καμιά ιδιαίτερη

πρακτική σημασία. Ετσι, το μόνο που λέει το ΠΑΣΟΚ είναι πως προκρίνει το λεγόμενο γερμανικό σύστημα, το οποίο υποστηρίζουν και στελέχη της κυβέρνησης (Σουφλιάς, Ντόρα κ.ά.), που είναι πιο καλ- πονοθευτικό από το ισχύον.

Τα μικρότερα κόμματα του κοινοβουλίου, από την άλλη, που από τον περασμένο Σεπτέμβρη έγιναν τρία, βολεύονται με τις μικρές απώλειες που τους επιφέρουν αυτοί οι εκλογικοί νόμοι σε σχέση με τους παλαιότερους και δεν έχουν καμιά διάθεση ση να κάνουν ιδιαίτερο ντρό για την απλή αναλογική.

Το λόγο μπορείτε να τον καταλάβετε αν  
ρίξετε μια ματιά στο διπλανό πίνακα. Με  
εφαρμογή της απλής αναλογικής (τέταρ  
τη στήλη) θα έπαιρνων 3 έδρες ο Οικολό<sup>γοι-Πράσινοι</sup>, 2 έδρες ο Παπαθεμελής και  
από 1 έδρα οι Λεβέντης, ΚΚΕ μ-λ, ΜΕΡΑ και  
ENANTIA. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα τρία μι<sup>κρότερα</sup> κοινοβουλευτικά κόμματα χάνουν  
συνολικά 5 έδρες, ενώ αυτά που αποκλεί<sup>ν</sup>  
ονται από την κοινοβουλευτική εκπροσώ<sup>πηση</sup> χάνουν συνολικά 9 έδρες. Αυτά τα  
κόμματα, λοιπόν, αφορά κυρίως η ληστεία<sup>γι'</sup> αυτό και οι μικροί του κοινοβούλιου κά<sup>νουν</sup> του μπεκί φιλοκομένο.

ΚΟΜΜΑ	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ	ΑΠΛΗ	+/-
ΝΔ	2.995.321	152	126	+26
ΠΑΣΟΚ	2.727.702	102	114	-12
ΚΚΕ	583.768	22	25	-3
ΣΥΡΙΖΑ	361.216	14	15	-1
ΛΑΟΣ	271.761	10	11	-1
ΟΙΚΟΛ.ΠΡ.	75.477		3	-3
ΔΗΜ. ΑΝ.	57.175		2	-2
ΕΝ. KENTP.	20.800		1	-1
ΚΚΕ μ-λ	17.538		1	-1
ΜΕΡΑ	11.867		1	-1
ΕΝΑΝΤΙΑ	10.605		1	-1
Μ-Λ ΚΚΕ	8.104		0	0
ΣΥΝΟΛΑ	7.159.321	300	300	

τέφθαναν σε λίγα λεπτά στο

κτήμα του υπουργού. Αν πάντως είναι παραβίαση, όπως ισχυρίζεται ο υπουργός, γιατί δεν τους τραβάει μια ξεγυρισμένη μήνυση και μια αγωγή στο καπάκι, να μάθουν να μη μπαίνουν σε ξένα σπίτια; Από την άλλη, όμως, παραδέχεται ότι έγινε ρεπορτάΖ. Ζέρει πολύ καλά ότι οι άνθρωποι του Ζούγκλα δεν πάνε πουθενά χωρίς να είναι «καλωδιωμένοι». Κάμερα-στυλό στο πέτο, μικρόφωνο-ψείρα στο άλλο πέτο, ό, τι συζήτησαν με τους Ινδούς είναι καταγεγραμμένο και ο Μαγγίνας το ξέρει καλά. Γ' αυτό και μιλά για «μεθόδους παραπλάνησης και τεχνοισμάτων». Δεν θα «πρέπει, όμως, να είναι λίγο συγκεκριμένος; Πώς ακριβώς τους παραπλάνησαν τους Ινδούς; Τι τους είπαν και προπαντός τι απάντησαν οι Ινδοί;

Στην εφημερίδα, πάντως, ο Κουμάρ Σόνο δηλώνει ευθέως ότι είναι εργάτης του Μαγγίνα και φωτογραφίζεται μάλιστα μέσα στο κτήμα. Λέει: «Έγώ είμαι ασφαλισμένος μόνο στον επιπλοποιό που δουλεύω. Άλλη επιπλέον ασφάλιση δεν ξέρω να έχω. Πάντως, έχω χαρτιά και είμαι ευχαριστημένος που δουλεύω στον κ. υπουργό. Δεκατρία χρόνια είμαι εδώ στην Ελλάδα και δουλεύω σκληρά για να ζήσουμε εγώ και η οικογένειά μου. Από τον κ. υπουργό δεν έχω κανένα παράπονο. Μας φέρεται πολύ καλά. Τώρα για ένστημα και τέτοια παίρνω από τον επιπλοποιό, ο υπουργός μου έχει πει ότι δεν χρειάζεται να μου βάζει κι εκείνος. Η γυναίκα μου δεν έχει ένστημα, αλλά πάει στους γιατρούς με το δικό υπουργείο.

Ολα αυτά (και πολλά ακόμη, που σίγουρα θα τ' αικουύσουμε «λάιβ» από κάποια εκπομπή του Ζούγκλα) υποδηλώνουν εξαρτημένη σχέση εργασίας με ό,τι αυτή σημαίνει: μισθοδοσία, ασφάλιση, αναφορά στη φορολογική δήλωση. Γι' αυτό και ο Μαργίνας μιλά για «παρασπλά-

νηστή και τεχνάσματα» και κατέφυγε στη γελοία δικαιολογία της «φιλοδενίας», δικαιολογία που επικαλούνται όσοι συλλαλημβάνονται να απασχολούν ανασφάλιστους αλλοδαπούς. Είναι σίγουρο, ότι οι αλλοδαποί εργαζόμενοι έχουν ήδη δασκαλευτεί καταλλήλως, για να πουν ότι δεν εργάζονται για τον υπουργό, αλλά πως αυτός ο τόσο πονόψυχος άνθρωπος τους μάζεψε από το δρόμο (δε ντράπηκε ο γελοίος να μιλήσει ακόμα και για «διάφορα προβλήματα σχετικά με την ενοικίαση κατοικίας», που δήθεν αντιμετώπιζε η οικογένεια των αλλοδαπών) και τους έδωσε σπίτι να μείνουν. Γνωστά κόλπα είν' αυτά και δε θα πρωτοτυπήσει

**Σ**το προηγούμενο φύλλο της «Κ» επιχειρήσαμε μια πρώτη προσέγγιση του χαρακτήρα της «μπολιβαριανής επανάστασης» του Προέδρου της Βενεζουέλας Όγυγ Τσάβες, με αφορμή την ήττα που υπέστη στο συνταγματικό δημοψήφισμα της προηγούμενης Κυριακής. Διαπιστώσαμε ότι στα οχτώ χρόνια της διακυβέρνησης Τσάβες υπήρξε άνοδος του βιοτικού επιπέδου ακόμα και των πιο φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Ο Τσάβες είχε αυτή τη δυνατότητα, γιατί ο εξαπλωτισμός των τιμών του πετρελαίου στα χρόνια της διακυβέρνησης του έφερε τεράστια έσοδα στα κρατικά ταμεία. Αρκεί να αναφέρει κανείς ότι τα έσοδα της κεντρικής κυβέρνησης από το πετρέλαιο (που αποτελούν το 1/3 των εσόδων) ανέρχονταν στο 5.8% του ΑΕΠ το 1998, ενώ το 2006 έφτασαν στο 15.9% του ΑΕΠ<sup>[1]</sup>.

Ταυτόχρονα το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν ανέβηκε αισθητά την οχταετία 1998-2006 (συνολική αύξηση πάνω από 20%). Αν μάλιστα δεν υπήρχε το αποτυχημένο πραξικόπεμπα εναντίον του Τσάβες το 2002 και το σαμπτοτάζ στην πετρελαιοβιομηχανία με τις απεργίες που οργάνωσε η αντιπολίτευση το 2003, η αύξηση του ΑΕΠ θα ήταν μεγαλύτερη. Απόδειξη ότι στην τριετία μετά το 2003 το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 76% και τον τελευταίο χρόνο η αύξηση του ζετέρασε το 10%<sup>[2]</sup>.

Ομως δεν αρκεί να δοθεί μια ανάσα στους εξαθλιωμένους για να ισχυριστεί κανείς ότι σε μία χώρα οικοδομείται ένα σοσιαλιστικό κοινωνικό σύστημα. Ενας πρώτος δείκτης που αναφέρουμε στο προηγούμενο φύλλο είναι η κατάσταση του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας, των καπιταλιστικών επιχειρήσεων δηλαδή, που δεν φάνηκε να πειράχτηκε ιδιαίτερα στα χρόνια του Τσάβες, παρά τις εθνικοποιήσεις που έγιναν (αντίθετα αναπτυχθήκε περισσότερο από τον κρατικό, όπως αποδεικνύουν τα στοιχεία που παρουσιάσαμε, στοιχεία παραμένα από κυβερνητικές πηγές).

## ■ Οι Εθνικοποιήσεις

Αναφερόμενοι στις εθνικοποιήσεις πολλοί έχουν στο μυαλό τους κάτι το πολύ ριζοσπαστικό, ίσως γιατί τις συγχέουν με τις απαλλοτριώσεις, όπου οι καπιταλιστές χάνουν την «ιερή» τους ιδιοκτησία. Στη Βενεζουέλα οι εθνικοποιήσεις που έγιναν δεν έχουν συνήθως αυτό το χαρακτήρα. Εγιναν με απόλυτο σεβασμό στους νόμους της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων. Για παράδειγμα, η πολυδιαφημισμένη εθνικοποίηση της ηλεκτρικής εταιρίας «Electricidad de Caracas», το Φλεβάρη του 2007, έγινε με την εξαγορά του μεριδίου της αμερικανικής πλουτενίκης «AES Corp». Το κράτος πλήρωσε 739 εκατ. δολάρια στην AES για να πάρει τον έλεγχο και ο υπουργός Ενέργειας και πρόεδρος της κρατικής «Petroleos de Venezuela SA» (PDVSA, «Πετρελαια Βενεζουέλας ΑΕ»), Ραφαέλ Ραμίρες, εξήρε τη στάση της πολυεθνικής, δηλώνοντας ότι «σεβάστηκε την απόφαση της κυβέρνησης της Βενεζουέλας να πάρει τον έλεγχο στον ηλεκτρικό τομέα» και ότι ήταν «μια δίκαιη διαδικασία»<sup>[3]</sup>.

Ξέρετε καμία πολυεθνική να σέβεται την απόφαση της οποιασδήποτε κυβέρνησης μιας χώρας όπως η Βενεζουέλα (χωρίς το αζημώτο φυσικά); Το ίδιο πρόγραμμα έκανε η κυβέρνηση και με την εξαγορά του 28,5% της τηλεπικονωνιακής εταιρίας CANTV, από την αμερικανική «Verizon Communications». Μιλάμε δηλαδή για εθνικοποιήσεις που καμία σχέση δεν έχουν με... επαναστατικές διαδικασίες, αλλά με τυπικές δοσοληψίες στα πλαίσια των διεθνών καπιταλιστικών οικονομικών κανόνων.

Ο Τσάβες δεν τολμήσει να αμφισβητήσει τον καπιταλισμό ούτε σ' αυτό τον το-

# Ο χαρακτήρας της «μπολιβαριανής επανάστασης» του Τσάβες (2)

μέα, δεν τολμήσει να απαλλοτριώσει την ιδιοκτησία των ξένων πολυεθνικών και να προβάλει το ατράντοχο επιχείρημα ότι αυτές οι εταιρίες κατάκλεψαν τη χώρα του επί σειρά δεκαετιών, οπότε δε δικαιούνται αποζημιώσεων. Αντίθετα, τις πλήρωσε κανονικότατα. Ακόμα όμως κι όταν έγιναν κάποιες απαλλοτριώσεις, αυτές ήταν στα πλαίσια του συστήματος και δεν αποτελούσαν τον κανόνα αλλά την εξάρεση. Μια εξάρεση που μάλλον επιβλήθηκε από την «σοσιαλιστική κυβέρνηση» του Τσάβες. Πριν βιαστείτε να μας κατηγορήσετε για μισαλλοδοξία διαβάστε τα παρακάτω.

## ■ Η πρώτη απαλλοτριώση: περίπτωση Venepal

Ας πάρουμε για παραδείγμα την πρώτη εθνικοποίηση που έγινε από την «μπολιβαριανή επανάσταση», έξι χρόνια μετά την εκλογή Τσάβες. Στις 19 Γενάρη του 2005, ο Τσάβες υπογράφει το διάταγμα αριθμός 3438, με το οποίο απαλλοτρώνει την εταιρεία Venepal (μία από τις μεγαλύτερες χαρτοβιομηχανίες της χώρας), της οποίας η ιδιοκτησία περνά στο κράτος με εργατική συνδιοχείριση. Εκ πρώτης όψεως αυτό φαινόταν σα μια ποιοτική εξέλιξη της «μπολιβαριανής επανάστασης», σαν πέρασμα από τα λόγια στην πράξη. Μια πιο προσεκτική ματιά όμως αποδεικνύει ότι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι.

Κάποτε η Venepal απασχολούσε πάνω από 16.000 εργάτες, έλεγχε το 40% της εγχώριας αγοράς και ήταν μια από τις μεγαλύτερες χαρτοβιομηχανίες της Λατινικής Αμερικής<sup>[4]</sup>. Με την πάροδο του καιρού όμως άρχισε να πάιρνει την κάτω βολτα. Αναφέρει ο John Marfin, στέλεχος της οργάνωσης «Hands Off Venezuela» (κάτω τα χέρια από τη Βενεζουέλα): «Τελικά τον Ιούλη του 2004, η εταιρία δηλώνει χρεοκοπία αφήνοντας 600 εργάτες στο δρόμο (σ.ο. τόσοι είχαν απομείνει) και χρωστώντας τους μεγάλα ποσά από παλαιότερους μισθούς. Η εταιρία είχε συσσωρεύσει χρέη 100 εκατομμυρίων δολαρίων στις τράπεζες (60% σε διεθνείς τράπεζες, τη Citybank και τη Chase Manhattan Bank και 40% σε ντόπιες τράπεζες) και χρώσταγε ακόμη 30 εκατομμύρια δολαρία στο βενεζουελανικό κράτος από απλήρωτους φόρους, ασφαλιστικές κρατήσεις, λογαριασμούς αερίου και ηλεκτρικού κτλ.»<sup>[4]</sup>.

Οι εργάτες δεν άφησαν όμως το πρόγραμμα να περάσει έτσι. Ξεκίνησαν ένα μεγαλειώδη αγώνα, καταλαμβάνοντας το εργοστάσιο, βάζοντας μπροστη την παραγωγή και σπάζοντας όλα τα ρεκόρ παραγωγικότητας. Οι εργάτες ζητούσαν να περάσει η ιδιοκτησία της εταιρίας σε ένα εργατικό συνεταιρισμό και να οργανώσουν αυτοί την παραγωγή. Μετά από 77 μέρες κατάληψη επήλθε συμφωνία, σύμφωνα με την οποία οι καπιταλιστές

δεσμεύονταν σε χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής των μισθών που χρώσταγαν στους εργάτες και σε διατήρηση 400 με 600 θέσεων εργασίας. Η εταιρία θα ξανάνοιγε υπό τους παλιούς ιδιοκτήτες της και το κράτος αναλάμβανε την υποχρέωση να της παρέχει φτηνές πιστώσεις<sup>[4]</sup>. Δηλαδή, μετά από ένα αγώνα 77 ημερών, οι εργάτες αναγκάστηκαν να συμφωνήσουν σε απολύσεις (και μάλιστα της τάξης μέχρι και το 33%, δηλαδή να φύγει ο ένας στους τρεις), με αντάλλαγμα να πάρουν πίσω τα λεφτά που τους χρωστούσαν (και μάλιστα όχι αμέσως αλλά τμηματικά) και το κράτος δέχτηκε όχι μόνο να «ξεχάσει» τα 30 εκατ. δολάρια που του χρωστούσαν οι παλιοί ιδιοκτήτες της Venepal (οι οποίοι, σημειωτέον, ήταν ακραίφων αντι-Τσάβες) και από τους πρώτους που είχαν βγει να πανηγυρίσουν υπέρ του αποτυχημένου πραξικοπήματος κατά το Τσάβες το 2002), αλλά και να τους παρέχει φτηνές πιστώσεις!!!

Μιλάμε δηλαδή για ΤΗΝ... επαναστατική διαδικασία (από την πλευρά της κυβέρνησης φυσικά, γιατί οι εργάτες έδωσαν ένα μεγάλο αγώνα και τον έχασαν και δε μπορεί κανένας να τους κατηγορήσει γι' αυτό! Ο Marfin αναφέρει ότι οι εργάτες θεώρησαν αυτή τη συμφωνία σα μια μερική νίκη λαμβάνοντας υπόψη την τύχη που είχαν άλλα εργοστάσια που καταλήφθηκαν την ίδια περίοδο, αλλά εξακολουθούσαν να είναι σε επειγόντηση. Οταν μάλιστα η εταιρία τους είπε ότι θα λάβουν τους μισθών του Δεκεμβρίου και το δώρο των χριστουγέννων σε δύο δόσεις, της απάντησαν ότι και αυτοί θα της παραδώσουν την παραγωγή επίσης σε δύο δόσεις! Πράγμα που δείχνει την αγωνιστική διάθεση των εργατών που έπνιξε η συμφωνία με τους καπιταλιστές.

Φυσικά, οι καπιταλιστές της Venepal δεν αποδέχθηκαν και τόσο... έντιμοι. Ενα χρόνο μετά τη συμφωνία, στις 7 Σεπτεμβρίου 2004, ξαναεβάλαν λουκέτο, αφήνοντας τους 400 εργάτες που είχαν απομείνει απλήρωτους<sup>[4]</sup>. Οι εργάτες ξανάρχισαν τον αγώνα. Κατήγγειλαν μάλιστα τους εργοδότες ότι σχεδίαζαν την παράδοση της εταιρίας στην πολυεθνική Smurfit και τη μεταφορά της παραγωγής στην Κολομβία. Μετά από έναν αγώνα που κράτησε τέσσερις μήνες, με τους εργάτες να κερδίζουν τη συμπάθεια και την αλληλεγγύη σε εθνικό επίπεδο, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να κάνει αυτή την απαλλοτρίωση. Ήταν μια απαλλοτριώση της εταιρίας που επιχειρήσεις στην πολυεθνική οικονομία. Ο αγροτικός τομέας της οικονομίας μόλις που παράγει το 3% του ΑΕΠ, ενώ τα μισά τρόφιμα της χώρας είναι εισαγόμενα. Οι τομείς που γνώρισαν τη μεγαλύτερη ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια (κατασκευές, βιομηχανία, οικονομικά και ασφαλιστικά ιδρύματα κτλ) δεν επηρεάστηκαν από τις κοπερατίβες. Είναι πολύ δύσκολο να βρει κανείς ακριβή στοιχεία για την κατάσταση των εργαζομένων σ' αυτές και ήμασταν ιδιαίτερα προσεκτικοί στη χρήση των στοιχείων που βρήκαμε, γιατί δε

ρά το ότι έδωσε 6.7 εκατ. δολάρια για την επανεκκίνηση της παραγωγής, δεν δεσμεύτηκε ούτε να προσλάβει τους α

# Τι συμβαίνει με την Ιρακινή Αντίσταση;

**Τ**η μείωση των επιθέσεων εναντίον των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ και τον περιορισμό της βίας στη Βαγδάτη τους τρεις τελευταίους μήνες, που αποδιδούνται στην «επιτυχία» της επιχείρησης «Surge» στη Βαγδάτη και της στρατηγικής που εφάρμοσε ο στρατηγός Πετράους, χρησι-

μοποιεί ο προπαγανδιστικός μηχανισμός του Λευκού Οίκου για να παρουσιάσει ότι σημειώνεται αισθητή βελτίωση της κατάστασης στο Ιράκ και ότι δικαιώνεται η πολιτική του.

Μόνο που η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Οπως επισημαίνουν πολλοί αναλυτές, η μείωση των επιθέ-

σεων εναντίον των στρατευμάτων κατοχής οφείλεται κυρίως σε δύο παράγοντες. Στην απόφαση του Σαντρ να σταματήσει ο «Στρατός του Μαχντί» τις επιθέσεις εναντίον αμερικάνικων στόχων για να προχωρήσει σε εσωτερικές εκκαθαρίσεις και ανασυγκρότηση και στη συνεργασία μεταξύ Αμερικάνων και σουνιτών φυλάρχων, που οδήγησε στη συγκρότηση σουνιτικών ένοπλων ομάδων, που εξοπλίζονται και χρηματοδοτούνται από τους Αμερικάνους, με αποστολή να εκδώξουν την Αλ Κάιντα του Ιράκ από τα μέχρι πρότινος προπύργια της σουνιτικής αντικατοχικής αντίστασης και να αναλάβουν την αστυνόμευση στις περιοχές που δρουν.

Οι υποστηριζόμενες από τους Αμερικάνους σουνιτικές πολιτοφυλακές, γνωστές με το όνομα «ανησυχούντες ντόπιοι πολίτες», παίρνουν από τους Αμερικάνους όπλα, αυτοκίνητα, στολές, αλεξίσφαιρα γλέκα και μισθό 300 δολάρια το μήνα το άτομο. Ο αριθμός τους έχει ήδη φτάσει τους 77.000, είναι δη-

λαδή μεγαλύτερος από το «Στρατό του Μεχντί» και ο μισός του επίσημου ιρακινού στρατού. Το γεγονός αυτό έχει προκαλέσει την έντονη δυσαρέσκεια και επανειλημμένες αντιδράσεις της ελεγχόμενης από τα σιιτικά κόμματα ιρακινής κυβέρνησης, γιατί οι σουνιτικές πολιτοφυλακές βρίσκονται έξω από τον έλεγχό της, αλλά και γιατί φοβάται, όπως και πολλοί αμερικάνοι στρατιωτοί, ότι η συνέργασία με τους Αμερικάνους είναι προσωρινή και ότι αργά ή γρήγορα θα στραφούν εναντίον των σιιτικών πολιτοφυλακών σε ένα εμφύλιο πόλεμο για την αναδιανομή της εξουσίας και τον έλεγχο του φυσικού πλούτου της χώρας.

Από τις εξελίξεις αυτές προκύπτει το ερώτημα: τι συμβαίνει με την Ιρακινή αντικατοχική αντίσταση, πώς και γιατί περιοχές-προπύργια της αντίστασης, όπως η επαρχία Αμπτάρ, προβάλλονται σήμερα ως παραδείγματα προς μήπηση και απέτρες αποδείξεις της «επιτυχίας» της αμερικανικής στρα-

τηγικής; Εμείς τουλάχιστον δεν έχουμε τα στοιχεία για να δώσουμε μια τεκμηριωμένη απάντηση σ' αυτό. Ωστόσο, επειδή πιστεύουμε ότι παρόμοια ερωτηματικά και προβληματισμοί απασχολούν πολλούς ανθρώπους που παρακολουθούν τις εξελίξεις στο Ιράκ, μεταφέρουμε κάποιες εκτιμήσεις, οι οποίες, με βάση τα στοιχεία που έχουμε κι εμείς στη διάθεσή μας, θεωρούμε ότι δε βρίσκονται μακριά από την πραγματικότητα.

Σύμφωνα με μια σπάνια συνέτευξη που έδωσε στελέχος του πολιτικού τμήματος της σουνιτικής αντιστασιακής οργάνωσης «Ταξιοδικές της Επανάστασης του 1920» στην εφημερίδα «Guardian» (3/12/07) στη Δαμασκό, οι βασικές σουνιτικές αντιστασιακές ομάδες έχουν αποκλιμακώσει τις επιθέσεις τους εναντίον των αμερικάνικων δυνάμεων στη Βαγδάτη και σε περιοχές της επαρχίας Αμπτάρ, στα πλαίσια μια στρατηγικής που έχει στόχο την ανασυγκρότηση και την επανεκπαίδευσή τους εν αναμονή του τέλους της αμερικανικής επιτυχίας στο Ιράκ. Κάθε σουνιτική οικογένεια στη Βαγδάτη έχει νεκρό από το Στρατό του Μεχντί. Έχουν καταστρέψει 300 περίπτωτα ζαμιά στη Βαγδάτη. Αν θέλεις να μας ζητήσεις να συνεργαστούμε με τον αλ-Σαντρ, πρέπει να μας ζητήσεις να συνεργαστούμε και με την Αλ-Κάιντα. Θεωρούμε ότι η Αλ-Κάιντα είναι πιο κοντά σε μας από το Στρατό του Μαχντί.

Πολύ πιο εμπεριστατωμένο και εξαιρετικά ενδιαφέρον είναι το άρθρο του γνωστού βρετανού δημοσιογράφου Πάτρικ Κόκμπουρν της εφημερίδας «Independent» (11/12/07), με τίτλο: «Μόνο ένα πρόγραμμα ενώνει το Ιράκ: το μήσος για τις ΗΠΑ», το οποίο θα αναδημοσιεύσουμε στο επόμενο φύλλο. Ο Π. Κόκμπουρν έχει επισκεφτεί πολλές φορές το Ιράκ και τα άρθρα του χαρακτηρίζονται από εγκυρότητα και αντικειμενικότητα.



## Το μίσος

**H**αιματηρή διπλή επίθεση αυτοκτονίας με στόχο τα γραφεία του ΟΗΕ και το κτίριο του συνταγματικού δικαστηρίου στο Αλγέρι, την περασμένη Τρίτη, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο 60 ανθρώπων, συγκλόνισε την Αλγερία (παρά το γεγονός ότι έχουν σημειωθεί παρόμοιες επιθέσεις στο όχι και τόσο μακρινό παρελθόν) και προκάλεσε την αγανάκτηση όλων των κυβερνήσεων παγκόσμια. Το ζήτημα όμως δεν είναι αν οργανωτά ή στενοχωριέται κανένας για το χάσιμο δεκάδων ανθρώπων ζωών (πολλές από τις οποίες δεν έχουν καμία σχέση με το στόχο), αλλά να αναζητήσει την αιτία για την έξαρση τέτοιων καταστάσεων.

Το έχουμε ξαναγράψει, πολλές φορές. Η συγγή εκμετάλλευση των περισσότερων χωρών της υφρίδιον από την «πολιτισμένη Δύση», η δουλικότητα των περισσότερων καθεστώτων των χωρών του «τρίτου κόσμου» μπροστά τους μοτοβαριμένους ιμπεριαλιστές και η τεράστια συσσώρευση φτώχειας στις περισσότερες χώρες του πλανήτη (πολλές από τις οποίες διαθέτουν πλουτοπαραγωγικές πηγές ικανές να θρέψουν τον πληθυσμό τους) θα γεννούν καθημερινά τέτοια φαινόμενα βίας, που θα εκδηλώνεται πολλές φορές με στρεβλό τρόπο κι όχι όπως θα θελαμε. Και κάτι ακόμα. Το γεγονός ότι ο ΟΗΕ έχει γίνει πλέον ο φερετζές της επιθετικότητας του δυτικού ιμπεριαλισμού τον κατατάσσει πλέον στους στόχους που θα δέχονται επίθεση, όπως ακριβώς και τα κατοχικά στρατεύματα του Ιράκ.

## ■ Καθεστώς ημιελευθερίας για τον Ζαν-Μαρκ Ρουϊγιάν

Μετά από 21 χρόνια φυλάκισης στις πιο σκληρές συνθήκες, ο Ζαν-Μαρκ Ρουϊγιάν, μέλος της οργάνωσης του γαλλικού αντάρτικου πόλης Action Directe, θα περάσει τη Δευτέρα την πόρτα της φυλακής ανασαίνοντας ελεύθερο αέρα. Το Ειδικό Εφετείο επεκύρωσε την απόφαση του Δικαστήριου Εκτέλεσης Ποινών τον περασμένο Σεπτέμβρη, σύμφωνα με την οποία ο Ρουϊγιάν θα βγαίνει από τη φυλακή από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή και θα επιστρέψει σ' αυτή το βράδυ (και τα Σαββατοκύριακα). Θα εργάζεται στις εκδόσεις Αγορε, ενώ του επιβλήθηκε ο εξοργιστικός όρος να καταβάλλει το 30% του μισθού του στο Δημόσιο Ταμείο!

Οι ίδιοι όροι έχουν επιβληθεί και στη Ναταλί Μενιγκόν, που ζει σε καθεστώς ημιελευθερίας από τις 2 Αυγούστου, ενώ εκκρεμούν οι υποθέσεις των Ζορζ Σιπριανί (έχει καταθέσει αίτηση το Νοέμβρη, η οποία πρέπει να εξεταστεί εντός εξαμήνου) και Ρεζής Σλεισέρ (θα καταθέσει αίτηση τον ερχόμενο Φλεβάρη). Οπως είναι γνωστό, η Ζοέλ Ομπρόν απελευθερώθηκε για λόγους υγείας και μετά από λίγο καιρό πέθανε.

Η οργάνωση αλληλεγγύης «Liberez-les!» σε ανακοίνωσή της δηλώνει πως θεωρεί αυτή την απόφαση ένα βήμα προς την πλήρη ελευθερία και τονίζει: «Η δική μας διεθνιστική δουλειά συνεχίζεται, γιατί οι σύντροφοί μας των ογκών δεν πρέπει ποτέ να ξεχαστούν από την Ιστορία και γιατί οφειλουμε να κρατήσουμε αναμμένη τη σπίθα της ελπίδας, παρά τους ανέμους και τις παλιρροιες».

- [5] Αποσπάσματα από το λόγο του Τσάβες κατά την τελετή της υπογραφής του διαστάματος απολλοτρίωσης της Venepal που δημοσιεύτηκαν από τον John Martin, στελέχως της οργάνωσης «Κάτω τα χέρια από τη Βενεζουέλα», στις 20 Γενάρη 2004 (VHeadline.com, 20/1/04).
- [6] Συνέντευξη τύπου Τσάβες, 6/6/07 (από «Bloomberg»)
- [7] New York Times, 10/12/07
- [8] Radio National de Venezuela 12/7/2005

- [9] «Οι κοπερατίβες της Βενεζουέλας κάνουν τα πρώτα τους βήματα προς ένα εθνικό συνεταιριστικό κίνημα» 26/5/2007 (Venezuelanalysis.com)

- [10] «Το νέο συνεταιριστικό κίνημα στη μπολιβαριανή διαδικασία της Βενεζουέλας», Monthly Review, 17/12/05.

- [11] «Η βενεζουελανική συνεταιριστική επανάσταση» των Betsy Bowman & Bob Stone μελών της εκδοτικής ομάδας της δεκαπενθήμερης επιθεώρησης GEO (Grassroots Economic Organizing) που αναφέρεται στο συνεταιριστικό κίνημα στις ΗΠΑ και παγκόσμια.

- Στο επόμενο:** Η κοινωνική ανισότητα, η διαφθορά και η «αντι-ιμπεριαλιστική» πολιτική Τσάβες.



## Αντεπίθεση ΤΩΡΑ

Καραμανλής-Αλογοσκούφης-Μαγγίνας κατάφεραν να φτάσουν και να ξεπέρασουν τους Σημίτη-Χριστοδουλάκη-Γιαννίτση. Οπως εκείνοι το 2001 κατέβασαν το σύνολο σχεδόν των εργαζόμενων στο δρόμο για το Ασφαλιστικό, έτσι και τούτοι κατάφεραν να κατεβάσουν στο δρόμο τους ίδιους και περισσότερους, για τον ίδιο λόγο. Οταν η Αστυνομία δίνει 100.000 διαδιλωτές στην Αθήνα, καταλαβαίνετε τι έγινε.

Οι εργαζόμενοι έστειλαν το μήνυμα: κάτω τα χέρια από τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Το ίδιο που είχαν στείλει και το 2001. Τότε, η κυβέρνηση Σημίτη αναγκάστηκε να βάλει την ουρά στα σκέλια και να αποσύρει το αντιασφαλιστικό έκτρωμα θυσιάζοντας τον Γιαννίτση ως αποδιοπομπαίο τράγο. Θα κάνει το ίδιο η κυβέρνηση Καραμανλή; Οι επόμενες μέρες θα δείξουν.

Ακόμα, όμως, κι αν προς το παρόν η κυβέρνηση κάνει πίσω, είναι σίγουρο ότι θα επανέλθει σύντομα, τροποποιώντας την τακτική της, αλλάζοντας ενδεχομένως το ρυθμό, όχι όμως την ουσία. Οπως έκανε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2002, όταν επανέλθε με το νόμο Ρέππα και τον πέρασε με τη βοήθεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Έχουμε γράψει πολλές φορές πως η αντιασφαλιστική επίθεση είναι διαρκής και πως οι κυβερνήσεις την υλοποιούν τρέχοντας σκυταλοδρομία. Αρπάζει κάποια δικαιώματα η μια κυβέρνηση, συνεχίζει η άλλη, επανέρχεται η πρώτη και πάει λέγοντας. Αυτό το έργο παίχτηκε από το 1990 μέχρι το 2002 και συνεχίζεται σήμερα.

Ολ' αυτά τα χρόνια η εργατική τάξη βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο. Ο αγώνας που δίνει θυμίζει μάχη οπισθοφυλακών, μάχη ενός στρατού που δεν πιστεύει στη νίκη, αλλά προσπαθεί απλώς να καθυστερήσει τον αντίπαλο. Αυτό συμβαίνει γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων έχει εναποθέσει τη διαχείριση των προβλημάτων και των αιτημάτων της στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία δεν αποτελεί δύναμη υπεράσπισης των ταξικών συμφερόντων, αλλά δύναμη υποταγής αυτών των συμφερόντων στα συμφέροντα του καπιταλιστικού συστήματος.

Το κρίσιμο ερώτημα, λοιπόν, είναι τι γίνεται από τώρα και στο εξής. Θα περιμένουμε την επόμενη κίνηση της κυβέρνησης κι αν αυτή είναι πιο ήπια, θα γυρίσουμε πλευρό, αφήνοντας τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να κάνουν ένα ακόμα παζάρι; Θα αποδεχτούμε μια πραγματικότητα φαλκιδευμένων και πετσοκομένων ασφαλιστικών δικαιωμάτων στο όνομα του «μπ χειρότερου»; Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αυτό θέλει. Οι εργαζόμενοι, όμως, πρέπει να συνειδητοποίουν ότι μ' αυτή τη λογική είναι από χέρι σφαγμένοι.

Ολος αυτός ο κόσμος της δουλειάς που απήργησε την Τετάρτη έδειξε ότι έχει διάθεση. Οι ταξικές δυνάμεις του κινήματος οφείλουν να «πατήσουν» σ' αυτή τη διάθεση και με τη ζύμωσή τους να δημιουργήσουν όρους αντεπίθεσης, όρους αμφισβήτησης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.



### ■ Στα πράσα

Πρέπει να βρίσκεται σε πανικό ο Β. Μαγγίνας για να κάνει δήλωση σχετικά με τις αποκαλύψεις για απασχόληση ανασφάλιστων αλλοδαπών στη βίλα του στο Κορωπί. Οταν σ' έχουν πιάσει επ' αυτοφώρω, συνήμως λες γενικολογίες και δε μπαίνεις στην ουσία. Αφού, όμως, μπήκε στην ουσία, ας παρακολουθήσουμε το... δολώμενο του μυαλό.

«Σε προκατασκευασμένο, από 10ετίας και πλέον σπίτι -που δεν είναι η κύρια κατοικία μου- στο Κορωπί, στεγάζεται δωρεάν, φιλοξενούμενο, ένα ζευγάρι Ινδών. (ο κ. Σόνο Κουνάρ με τη σύζυγό του και τα τρία μικρά τους παιδιά 5 ετών, 2 ετών και 6 μηνών).»

Υπάρχει Ελληνίδα ή Ελληνας που δα πιστεύει ότι ο Μαγγίνας στέγασε μια οικογένεια στο κτήμα του κινούμενος μόνο από φιλάνθρωπα αισθήματα; Οτι ο δυο αυτοί άνθρωποι «ουδεμία σχέση εργασίας έχουν με εμένα, ούτε παρέχουν άλλη υπηρεσία, πλην της φυσικής τους παρουσίας στο χώρο»; Πού τους βρήκε, δηλαδή, ο Μαγγίνας; Στην Ομόνοια ή σε καμιά πλατεία στο Κορωπί να κλαίνε τη μοίρα τους και τους περιμένει επειδή τους λυπήθηκε; Όλοι γνωρίζουμε πως γίνονται αυτές οι δουλειές. Σχεδόν σε όλες τις βίλες των μπουρζουάδων βρίσκουμε οικογένειες αλλοδαπών που διαμένουν εκεί, τις συντηρούν, τις καθαρίζουν και κάνουν και τους υπηρέτες όταν τα αφεντικά επισκέπτονται τη βίλα. Και καμιά υπηρεσία να μη προσφέρουν οι αλλοδαποί (συντήρηση, καθάρισμα κ.λ.π.), ασκούν καθήκοντα φύλακα και επομένως δεν πρόκειται για φιλοξενία, όπως υποστηρίζει ο υπουργός. Πέρα από το πρόδηλο ψεύδος, όμως, και το πολιτικό πρόβλημα που αυτό υποκρύπτει, εδώ έχουμε και καραμπινάτη περίπτωση φορολογικής παράβασης. Ο κ. Μαγγίνας προφανώς έχει υπόψη του το έντυπο E2, που υποβάλλουν κάθε χρόνο στην εφορία οι διοικητές ακινήτων. Σ' αυτό το έντυπο, λοιπόν, έπρεπε να αναφέρεται η δωρεάν παραχώρηση (όπως ο ίδιος λέει) αυτού του σπιτιού στην οικογένεια των Ινδών και να δηλώνεται το αντιστοιχού τεκμαρτό μίσθωμα. Γιατί άραγε δεν το έκανε και δήλωνε το σπίτι κενό;

«Το γεγονός ότι κάποιοι κουκουλοφόροι που τελικά αποδεικνύεται ότι είναι αστυνομικοί, που εμπλέκονται με τους κουκουλοφόρους που δεν είναι αστυνομικοί, δείχνουν και με αφορμή και το παραπάνω περιστατικό, ότι είναι οι κρίκοι της ίδιας αλυσίδας που δεν είναι άλλη από το να κάνουν προβοκάτοις για το χτύπημα του λαϊκού μαζικού κινήμα-



ρίες. Θα σας πληροφορήσει, λοιπόν, ότι οι νέοι τιμοκατάλογοι έχουν ήδη φτάσει και οι ανατιμήσεις στα ειδή πρώτης ανάγκης (τρόφιμα, ειδή καδαριόπιτας και υγειεινής, χαρτικά), σε καμιά πεντακοσαρία κωδικούς συνολικά, κυμαίνονται από 5% μέχρι 15%. Φυσικά, δια ισχύουν από την 1η του νέου έτους. Για το Δεκέμβρη ισχύουν οι... συμφωνίες κυρίων του Φώλια.

### ■ Καυγάς για το πάπλωμα

Αγριος καυγάς μεταξύ Σουφλιά και επαγγελματών της Οικολογίας. Τυπικά, οι δεύτεροι φωνάζουν για απουσία του ελληνικού κράτους από τη διάσκεψη φιέστα του Μπαλί, ενώ ο Σουφλιάς απαντά ότι δεν υπάρχει

### ■ Ομολογία

Δήλωσε ο πρόεδρος της Ενωσης Ιπταμένων Συνοδών-Φροντιστών της «Ολυμπιακής» Τ. Χρήστου:

«Όλα τα εξυγιαντικά προγράμματα που εφαρμόστηκαν στην Ολυμπιακή πέτυχαν τον πραγματικό τους στόχο, που ήταν η συρρικνώση των εργασιακών, συνταξιοδοτικών και οικονομικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων. Οσον αφορά τη διάσωση της εταιρίας, αυτό ήταν πάντα το πρόσχημα και το άλλοι για την παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Τέτοιο είναι και το σχέδιο που ετοιμάζουν και τώρα».

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει με το περιχόμενο αυτής της δήλωσης; Όμως, αυτή ταυτόχρονα αποτελεί και ομολογία ενοχής της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η οποία δεν έκανε τίποτα για να υπερασπιστεί τα ταξικά συμφέροντα των εργαζόμενων. Το ίδιο ετοιμάζεται να κάνει και τώρα.

απουσία και για τα όποια προβλήματα φταίει το υπουργείο Εξωτερικών (ως γνωστόν, ο Σουφλιάς δεν φταίει ποτέ και για τίποτα). Ουσιαστικά, ο καυγάς γίνεται για το πάπλωμα. Τα διάφορα λαμένα (παρακαλούμε, μη σας ενοχλείτε ο χαρακτηρισμός, εμείς συνηθίζουμε να μιλάμε... λαϊκά) ήδηλων να φτιάχει ο Σουφλιάς μια μεγάλη αποστολή, να τους βάλει μέσα και να τους εξασφαλίσει ένα ωραίο ταξίδι εκεί που «χτίζονται» οι πράσινες μπίζνες. Ο Σουφλιάς δεν τους έκανε τη χάρο κι αυτοί άρχισαν να σκούζουν, ενώ κάμποσοι εξασφάλισαν συμμετοχή μέσω ξένων αποστολών (κυρίως πανεπιστημιακοί).

Ανάμεσα στον Σουφλιά και τους επαγγελματίες της Οικολογίας έχει αρχίσει μια κόντρα που δε λέει να κοπάσει. Ο Σαρακατάσανος είναι εκδικητικός άνθρωπος και από τη στιγμή που τον πολεμούν με το αίτημα για δημιουργία χωριστού υπουργείου Περιβάλλοντος, δα τους έχει συνέχεια στην απέξαν, κλείνοντας τη στρόφιγγα των κονδυλίων. Οταν τον προσκυνήσουν και πάνε με τα νερά του, τότε δα τους ανταμείψει. Ουσία των ουσία των απόψεων που εκφράζουν τα πράσινα λαμένα, αρκεί να παρατηρήσουμε πως όλη τη φασαρία την έκαναν για το «επίπεδο» της ελληνικής αποστολής, αφήνοντας ασχολίαση την ουσία των δέσεων Σουφλιά, που δεν είχε κανένα πρόβλημα να δηλώσει δημόσια ότι η ελληνική αποστολή δεν πήγε στο Μπαλί με δικές της δέσεις, αλλά δεσμευόμενη από τις αποφάσεις του συμβουλίου υπουργών της ΕΕ.

## ■ Ωδή στις μαϊμούδες

Την Τετάρτη ο Ευαγγελάτος έκανε εκπομπή για τις «μαϊμούδες» που πουλούν στην Αγία Βαρβάρα. Πάντα ανιδιοτελής ο τηλεαστέρας, έδειξε ενδιαφέρον για την πελατεία που χάνουν διάφορες γνωστές πολυεθνικές φίρμες. Την Πέμπτη, το ειδικό τμήμα των μπάσων, συνοδεύομενο από εκπροσώπους των εταιριών (!), έκανε ντου στην Αγία Βαρβάρα. Οι τσιγγάνοι, είτε γιατί την ψυλλιάστηκαν είτε γιατί τους είδαν να πηγαίνουν (συνοδεύονταν από ΜΑΤ), κατέβασαν τα ρολά και έξω από τα μαγαζιά έσπησαν τον καυγά με τους μπάσους, αυτοί πήγαν να συλλάβουν δύο, έπεσαν οι υπόλοιποι να τους απελευθερώσουν και το πατιριόντι έληξε με καταιγισμό χημικών.

Ο Ευαγγελάτος έχει μια τηλεοπτική επιχείρηση και διεκπεραιώνει «δέματα». Το κράτος, όμως, γιατί λειτουργεί ως υπάλληλος των φιμάτων εταιριών; Ο πιταιρικάς που πάει στην Αγία Βαρβάρα ξέρει ότι δα ψωνίσει «μαϊμού». Η σχέση του με τον τσιγγάνο καταστηματάρχη είναι τίμια. Δίνει 30 ευρώ και παίρνει ένα ζευγάρι παπούτσια, ακριβές αντίγραφο του τελευταίου μοντέλου της Nike, που κάνει 200 ευρώ. Με λίγα φράγκα μοστράρει παπούτσια σένια και κάνει το κομμάτι του. Οι «μαϊμούδες» είναι το life style των φτωχών. Το γιατί να υπάρχει life style είναι άλλο (τεράστιο) δέμα. Αν ο τσιγγάνος πουλούσε τα «μαϊμού» παπούτσια 200 ευρώ (όπως κάνουν αρκετές φορές κάποιες μπουτίκ του Κολωνακίου και της Ερμού), τότε δα υπήρχε δέμα για το λαουτζίκο. Από τη στιγμή, όμως, που οι «μαϊμούδες» πουλιούνται σε ξενευτελιστικές τιμές, το πρόβλημα υπάρχει μόνο για τις εταιρίες και ποσώς ενδιαφέρει το λαό. Απλώς, το κράτος αποδεικνύει για μια ακόμα φορά πως είναι υπηρέτης των μεγαλοκαπιταλιστών.

## ■ Βασιλικότεροι του βασιλέως

Δείτε που βρήκε να ασκήσει αντιπολίτευση στον Σαρκοζί η γαλλική «αριστερά»: τον κατηγόρησε για την πενθήμερη επίσκεψη του Καντάφι στη Γαλλία, την οποία χαρακτηρίζει «ανεπιδύμητη». Για ποιο λόγο; Διότι «καμία υπογραφή εμπορικών συμβολαίων δεν νομιμοποιεί την υποδοχή ενός αρχηγού κράτους που δικαιολογεί την προσφυγή στη διεθνή τρομοκρατία», όπως δήλωσε ο ηγέτης των Σοσιαλιστών Φρανσουά Ολάντ! Οι σοσιαλδημοκράτες βγαίνουν από τα δεξιά στον Σαρκοζί, σε μια περίοδο που ο Καντάφι, από «κακό παιδί» και «τρομοκράτης» έχει γίνει «το σκυλάκι το κανίς» στα πόδια των ιμπεριαλιστών της Δύσης. Ο Σαρκοζί, όμως, τους έχει γραμμένους κανονικότατα. Διότι δεν κουβάλησε τον Καντάφι στο Παρίσι για να του δείξει τις Βερσαλλίες και το Λούβρο, αλλά για να υπογράψει εμπορικές συμφωνίες ύψους 10 δισ. ευρώ (πωλήσεις αεροπλάνων Airbus, πολεμικού υλικού και πυρηνικού αντιδραστήρα σε μονάδα αφαλάτωσης δαλασσινού νερού. Μπορεί να σκούζουν σαν μωρές παρδένες οι σοσιαλδημοκράτες, όμως η γαλλική μπουρζουάζια βρήκε μια ισχυρή πολιτική προσωπικότητα για να υπηρετήσει τα ιμπεριαλιστικά της συμφέροντα.

**✓ Ανακωχή προτείνει στον Γιωργάκη ο ισχυρός άνδρας του αμαρτωλού «Συγκροτήματος» Στ. Ψυχάρης, με σάσα έγραψε στο «Βήμα» την Κυριακή. Του ζητά να σταματήσει τις επιθέσεις κατά των ΜΜΕ, αποδίδοντάς τες στους... λογογράφους του. Πλάκα έχουν αυτοί οι νταβατζήδες...**

Την αριστερή δημοσιογράφο Χάικε Σρέντερ, ανταποκρίτρια στην Αθήνα της εφημερίδας Junge Welt, συνέλαβε στο αεροδρόμιο της Κολωνίας η γερμανική αστυνομία! Ο λόγος; Η δημοσιογράφος ταξίδεψε στη Γερμανία προκειμένου να παρουσιάσει το βιβλίο του Σάββα Ξηρού για τα βασανιστήρια που υπέστη στον «Ευαγγελισμό», το οποίο εκδόθηκε στα γερμανικά, από εκδοτικό της Βόνης, στις αρχές του μήνα, σε δική της μετάφραση.

Η Χ. Σρέντερ συνελήφθη αμέσως μόλις προσγειώθηκε το αεροπλάνο στο οποίο επέβαινε και αφέθηκε ελεύθερη την επομένη, με την καταβολή εγγύησης, αφού ολοκληρώθηκε η προσανάκριση. Ετοιμάστηκε να παρουσιάσει το βιβλίο ακόμα και μέσα στη σημειοφοριά του γερμανικού

## ■ Συνέλαβαν στη Γερμανία τη δημοσιογράφο Χάικε Σρέντερ

# Η σιωπή των αμνών δεν θα επιβληθεί

ιμπεριαλισμού, το Ράχσταγκ, σε εκδήλωση με ακροατές μόνο τους 54 βουλευτές του «Κόμματος της Αριστεράς».

Σε βάρος της Χ. Σρέντερ είχε εκδοθεί από τη γερμανική εισαγγελία ένταλμα σύλληψης το 2001, επειδή συμμετείχε ενεργά στο κίνημα κατά της απαγόρευσης του τουρκικού DHKP-C, στα τέλη της δεκαετίας του '90. Εκτοτε, δεν την ενόχλησαν ποτέ, μολονότι επισκέφτηκε πολλές φορές τη Γερμανία. Τώρα, όμως, βρι-

σκόμαστε σε μια καινούργια φάση της «αντιτρομοκρατίκης» σταυροφορίας. Η μαχητική δημοσιογραφία της και ειδικά οι ανταποκρίσεις της για τις δίκες σκοπιμότητας στα έκτακτα τρομοδικεία της ελληνικής «δημοκρατίας», όπως και για υποθέσεις σαν τις απαγωγές των Πακιστανών μεταναστών, ενοχλούν τους σταυροφόρους. Η μετάφραση του βιβλίου του Σ. Ξηρού, που αποκαλύπτει το ελληνικό Γκουαντανάμιο, θεωρήθη-

κε casus belli και οι επίγονοι της Γκεστάπο και των SS Θελητών να στελούν ένα τρομοκρατικό μήνυμα στην ίδια και σε όσους σκέφτονται και ενεργούν όπως αυτή.

Να ξέρουν, όμως, πως δεν θα τους περάσει. Η σιωπή των αμνών, που οι διαχειριστές της βαρβαρότητας θελούν να επιβάλουν, δεν θα επιβληθεί. Περιμένουμε την επιστροφή της Χάικε στην Ελλάδα, για να τα πούμε από κοντά.

Ο ταν πρωτογράψαμε για το σκάνδαλο της πρόσληψης του συνταξιούχου δασολόγου Ι. Σωτηρίου από το Ελληνικό Δίκτυο LEADER είχαμε βασιστεί σε πληροφορίες, τις οποίες είχε επιβεβαιώσει ο Γ. Αμανατίδης, γενικός διευθυντής της Αναπτυξιακής Εταιρίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κοζάνης (ANKO) και πρόεδρος του Ελληνικού Δικτύου LEADER. Στο διάστημα που μεσολάβησε έπεισαν στα χέρια μας αρκετά έγγραφα για την παράνομη αυτή πρόσληψη και ακόμη για μια παράνομη σύμβαση ανάθεσης από τον ειδικό γραμματέα του υπουργείου Γεωργίας Δ. Παπαγιαννίδη στον Σωτηρίου και ενημέρωσε ότι για την πρόσληψη αυτή είχε ενδιαφερθεί όμεσα ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος.

Η ΣΕ του Ελληνικού Δικτύου LEADER στη συνεδρίαση της στις 18 Νοέμβρη επανήλθε στο ζήτημα της πρόσληψης του Ι. Σωτηρίου και ενημέρωσε ότι για την πρόσληψη αυτή είχε ενδιαφερθεί άμεσα ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος.

Η ΣΕ έκανε αυτή την διεκρίνιση, γιατί προφανώς δεν ήθελε να χρεωθεί η ίδια την παράνομη πρόσληψη, γιατί η Επιτροπή Παρακολούθησης της Ομάδας Εργού, καθώς η συνεργασία μαζί του θα είναι πρόσκαιρη, αλλά θα συνεργαστεί από τον Δ. Παπαγιαννίδη με την πρόσληψη του Ι. Σωτηρίου και ενημέρωσε ότι για την πρόσληψη αυτή είχε ενδιαφερθεί άμεσα ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος.

Η ΣΕ έκανε αυτή την διεκρίνιση, γιατί προφανώς δεν ήθελε να χρεωθεί η ίδια την παράνομη πρόσληψη, γιατί η Επιτροπή Παρακολούθησης της Ομάδας Εργού, καθώς η συνεργασία μαζί του θα είχε ενδιαφερθεί άμεσα ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος.

Η ΣΕ έκανε αυτή την διεκρίνιση, γιατί προφανώς δεν ήθελε να χρεωθεί η ίδια την παράνομη πρόσληψη, γιατί η Επιτροπή Παρακολούθησης της Ομάδας Εργού, καθώς η συνεργασία μαζί του θα είχε ενδιαφερθεί άμεσα ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος.

Η ΣΕ έκανε αυτή την διεκρίνιση, γιατί προφανώς δεν ήθελε να χρεωθεί η ίδια την παράνομη πρόσληψη, γιατί η Επιτροπή Παρακολούθησης της Ομάδας Εργού, καθώς η συνεργασία μαζί

## Δημαγωγικά παιχνίδια

Για δεύτερη φορά ο Κ. Κιλτίδης, ως αρμόδιος για τη δασική πολιτική υφυπουργός, επιανέλαβε την ιδέα της αρμόδιας Διεύθυνσης του υπουργείου Γεωργίας, ότι μπορεί ν' αρχίσει η σύνταξη των δασικών χαρτών από τους νομούς Αττικής και Χαλκιδικής, με χρηματοδότηση από τον «Ειδικό Φορέα Δασών» που είχε εισηγηθεί ότι το άρθρο 1 του διασκοτόνου νόμου 32078/2003 είναι συνταγματικό. Ως ημέρα εκδίκασης των δύο προστρυγών έχει οριστεί η 1η Φεβρουάρη του 2008. Δεν είναι, όμως, σίγουρο ότι αυτές θα εκδικαστούν το Φεβράρη του 2008 και δεν θα έχουμε κι άλλες αναβολές, είτε γιατί η εισηγήτρια θα είναι ασθενής είτε γιατί δεν πρόλαβε να ετοιμάσει την εισηγήση της είτε για άλλο λόγο.

Η προϋπόθεση αυτή, λοιπόν, του Κ. Κιλτίδη για τη σύνταξη των δασικών χαρτών είναι εκ των πραγμάτων ανασφαλής, παραπέμπει στο απότερο μέλλον και ανοίγει το δρόμο στη νομιμοποίηση της οριοθέτησης των δασών και δασικών εκτάσεων και στην αποδοχή του προϊόντος αυτής της κάλπικης, αντιεπιστημονικής διαδικασίας ως δασικών χαρτών, αφού το 2009 δεν θα υπάρχει τίποτα άλλο πέραν αυτής.

Η συσχέτιση αικόμη της σύνταξης των δασικών χαρτών στην Αττική και τη Χαλκιδική, την οριστικοποίηση της εκδίκασης στο ΣΤΕ των δύο προστρυγών κατά των δασοκτόνων εγκυκλίων του Ε. Μπασιάκου και του Φ. Χατζημιχάλη, που ήταν ο αρμόδιος για τη δασική πολιτική υφυπουργός της κυβέρνησης Σημίτη.

Αυτό, όμως, είναι άδηλο, αφού μέχρι τώρα η εκδίκαση της προσφυγής έχει αναβληθεί οκτώ φορές! Η τελευταία αναβολή ήταν τον περασμένο Οκτώβρη, γιατί

ορίστηκε νέα εισηγήτρια μετά την προαγωγή σε αντιπρόεδρο του ΣΤΕ του προηγούμενου εισηγητή Π. Πικραμένου, που είχε εισηγηθεί ότι το άρθρο 1 του διασκοτόνου νόμου 32078/2003 είναι συνταγματικό. Ως ημέρα εκδίκασης των δύο προστρυγών έχει οριστεί η 1η Φεβρουάρη του 2008. Δεν είναι, όμως, σίγουρο ότι αυτές θα εκδικαστούν το Φεβράρη του 2008 και δεν θα έχουμε κι άλλες αναβολές, είτε γιατί η εισηγήτρια θα είναι ασθενής είτε γιατί δεν πρόλαβε να ετοιμάσει την εισηγήση της είτε για άλλο λόγο.

Η προϋπόθεση αυτή, λοιπόν, του Κ. Κιλτίδη για τη σύνταξη των δασικών χαρτών είναι εκ των πραγμάτων ανασφαλής, παραπέμπει στο απότερο μέλλον και ανοίγει το δρόμο στη νομιμοποίηση της οριοθέτησης των δασών και δασικών εκτάσεων και στην αποδοχή του προϊόντος αυτής της κάλπικης, αντιεπιστημονικής διαδικασίας ως δασικών χαρτών, αφού το 2009 δεν θα υπάρχει τίποτα άλλο πέραν αυτής.

Η συσχέτιση αικόμη της σύνταξης των δασικών χαρτών στην Αττική και τη Χαλκιδική, την οριστικοποίηση της εκδίκασης στο ΣΤΕ των δύο προστρυγών κατά των δασοκτόνων εγκυκλίων του Ε. Μπασιάκου και του Φ. Χατζημιχάλη, που ήταν ο αρμόδιος για τη δασική πολιτική υφυπουργός της κυβέρνησης Σημίτη.

Εάν πραγματικά ο Κ. Κιλτίδης και άλλη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας είχαν την πολιτική βούληση να συνταχθούν οι δασικοί χάρτες, θα αποφάσιζε να χρηματοδοτήσει από τον κρατικό προϋπολογισμό το έργο. Το αναγκαίο ποσό των 160 εκατ. ευρώ είναι ελάχιστο μπροστά στα ποσά που δίνονται ως κρατική χρηματοδότηση στο κεφάλαιο για επενδύσεις, ενώ πρέπει να σημειωθεί ότι το ποσό αυτό δε θα δαπανηθεί σ' ένα χρόνο αλλά θα μοιραστεί σε αρκετά χρόνια.

Ο Κ. Κιλτίδης οφείλει, εδώ και τώρα, να ανακαλέσει την επαίσχυντη τοποθέτησή του (την έκανε στη Βουλή στις 22 Νοέμβρη, κατά την πρωτομίλιά του στη συζήτηση επίκαιρης ερώτησης του Σ. Χαλβατζή), ότι η οριοθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων είναι επιστημονική, συστηματική και αντικειμενική. Ζητήσαμε εδώ και πολλές μέρες συνάντηση μαζί του, για να μας επιχειρηματολογήσει γ' αυτή την τόσο επικίνδυνη θέση του. Επειδή του είναι δύσκολο, εάν όχι αδύνατο να επιχειρηματολογήσει για μια θέση που του επιβλήθηκε από τον Γ. Σουφλιά, γ' αυτό τρενάρει τη συνάντηση. Εμείς θα επιμένουμε στο αίτημά μας, γιατί τόσο ο Κ. Κιλτίδης, όσο και ο Α. Κοντός αποφεύγουν τις άπτες συνεντεύξεις Τύπου, για να μη μπαίνουν στη δοκιμασία των βασιανιστικών και τεκμηριωμένων ερωτήσεων και τοποθετήσεων.

Τέλος, δεν είναι δυνατόν υπερεσπαστοί παράγοντες να συνεχίζουν να δικοιολογούν τα διαφορετικά ποσοστά της ΕΣΥΕ με αυτά της Eurostat για την ανεργία, ισχυρίζομενοι ότι χρησιμοποιούν διαφρετικές μεθόδους.

## Καραμπινάτο σκάνδαλο

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7** για τη σύνταξη μελέτης του Κώδικα Ορθής Δασικής Πρακτικής και Δασικής Στρατηγικής. Για τη μελέτη αυτή, που έπρεπε να παραδώσει μέχρι τις 4 Αυγούστου, ο Ι. Σωτηρίου θα εισπράξει 21.000 ευρώ συν 3.990 για ΦΠΑ, μετά την παραλαβή της από την αρμόδια επιτροπή που συγκροτήθηκε από την Ειδική Γραμματεία του Γ' ΚΠΣ.

Τη συγκεκριμένη σύμβαση την πήραμε από τον Δ. Παπαγιαννίδη μετά από αίτηση που του υποβάλλαμε. Κάναμε το λάθος να μη του ζητήσουμε να μας απαντήσει εάν παραδόθηκε και πότε η μελέτη. Οταν εκ των υστέρων ζητήσαμε από σύμβουλό του να μας απαντήσει, αρνήθηκε και άφησε να εννοηθεί ότι θα μας απαντήσει

πότε παραδόθηκε η μελέτη εάν υποβάλλουμε γραπτά το ερώτημα.

Ας δούμε τώρα γιατί η σύμβαση είναι παράνομη. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του νόμου 1474/84, (που τροποποιεί τον ιδρυτικό νόμο του ΓΕΩΤΕΕ), οι συνταξιούχοι δασολόγοι (και οι συνταξιούχοι των άλλων ειδικοτήτων) είναι ομότιμα μέλη, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 19 του ίδιου νόμου οι συνταξιούχοι δε μπορούν να υπογράφουν μελέτες, να επιβλέπουν έργα κ.λ.π (υπάρχει ένα κατεβατό απαγορευόμενων για τους συνταξιούχους γεωτεχνικούς - ομότιμα μελή του ΓΕΩΤΕΕ).

Ο Ι. Σωτηρίου γνωρίζει ότι δε μπορεί να εργάζεται πια ως δα-

ξης των δασικών χαρτών με τη χρηματοδότηση του «Ειδικού Φορέα Δασών» παραπέμπει στις ελληνικές καλένδες, γιατί είναι περιορισμένη η χρηματοδότηση αυτού του Φορέα από τον κρατικό προϋπολογισμό, ενώ απ' αυτόν πρέπει να χρηματοδοτηθούν και άλλες εργασίες για την προστασία και ανάπτυξη των δασών, εξίσου σημαντικές με τη σύνταξη των δασικών χαρτών. Από την παραπομπή στις ελληνικές καλένδες θα ευνοηθεί η εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ, που θα επιβάλει την οριοθέτηση ως δασικούς χάρτες και θα καλέσει τη Διεύθυνση Δασών να την επικυρώσει.

Εάν πραγματικά ο Κ. Κιλτίδης και άλλη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας είχαν την πολιτική βούληση να συνταχθούν οι δασικοί χάρτες, θα αποφάσιζε να χρηματοδοτήσει από τον κρατικό προϋπολογισμό το έργο. Το αναγκαίο ποσό των 160 εκατ. ευρώ είναι ελάχιστο μπροστά στα ποσά που δίνονται ως κρατική χρηματοδότηση στο κεφάλαιο για επενδύσεις, ενώ πρέπει να σημειωθεί ότι το ποσό αυτό δε θα δαπανηθεί σ' ένα χρόνο αλλά θα μοιραστεί σε αρκετά χρόνια.

Ο Κ. Κιλτίδης οφείλει, εδώ και τώρα, να ανακαλέσει την επαίσχυντη τοποθέτησή του (την έκανε στη Βουλή στις 22 Νοέμβρη, κατά την πρωτομίλιά του στη συζήτηση επίκαιρης ερώτησης του Σ. Χαλβατζή), ότι η οριοθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων είναι επιστημονική, συστηματική και αντικειμενική. Ζητήσαμε εδώ και πολλές μέρες συνάντηση μαζί του, για να μας επιχειρηματολογήσει γ' αυτή την τόσο επικίνδυνη θέση του. Επειδή του είναι δύσκολο, εάν όχι αδύνατο να επιχειρηματολογήσει για μια θέση που του επιβλήθηκε από τον Γ. Σουφλιά, γ' αυτό τρενάρει τη συνάντηση. Εμείς θα επιμένουμε στο αίτημά μας, γιατί τόσο ο Κ. Κιλτίδης, όσο και ο Α. Κοντός αποφεύγουν τις άπτες συνεντεύξεις Τύπου, για να μη μπαίνουν στη δοκιμασία των βασιανιστικών και τεκμηριωμένων ερωτήσεων και τοποθετήσεων.

Ο πρόεδρος του Σωματείου Ηλεκτρολόγων Πλοίων, αφού πρώτα διάβασε την προκήρυξη, απαίτησε, δίκιην χωροφύλακας της δεκαετίας του '60, να φύγουν οι εργαζόμενοι από το χώρο, διότι «φύνο τα σωματεία έχουν δικαίωμα να μοιράζουν προκήρυξης» και οποιοσδήποτε άλλος «πρέπει να παίρνει άδειο!». Στη συνέχεια, προσπάθησε να αρπάξει τις προκήρυξης από την ομάδα που μοιράζαν την προκήρυξη, ούτε η Ανοιχτή Συνέλευση προσδιορίζειται ιδεολογικά, αλλά μόνο ταξικά, «λέει πολλά» ο ξέχιλος πολιτικός ρατσισμός των γραφειοκρατών του Περισσού.

Το δικαίωμα να ελεύθερης διάδοσης των ιδεών του έχει κατακτήσει με σκληρούς αγώνες δεκαετίων η εργατική τάξη. Πρωτοπόροι εργάτες και εργαζόμενοι χτυπήθηκαν, δικάστηκαν, φυλακίστηκαν, υπέστησαν τα πάνδεινα, για να μπορεί κάθε εργαζόμενος, κάθε ομάδα, κάθε συλλογικότητα, κάθε τάση του κινήματος να μπορεί να απευθύνεται σε όλους τους εργαζόμενους, σε όλη την κρίση των εργατών που διάβασαν την προκήρυξη. Η διάδοση της συνέλευσης προσδιορίζεται σε διαποτώσεις, για την αρχή, όχι για την ολ

# Ηχηρό μήνυμα στην κυβέρνηση

**Ο**σοι πήραμε μέρος στην απεργιακή συγκέντρωση της Αθήνας, την περασμένη Τετάρτη, είχαμε την αίσθηση ότι ήταν μεγαλύτερη από εκείνη του 2001 ενάντια στο σχέδιο Γιαννίτση. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, συγκρίσεις δεν είναι εύκολο να γίνουν. Γιατί όταν έχεις να κάνεις με τεράστιες συγκεντρώσεις δε μπορείς εύκολα να τις μετρήσεις. Είναι χαρακτηριστικό πως όταν η κεφαλή της χωριστής πορείας του ΠΑΜΕ έφτανε στη Φιλελλήνων στο Σύνταγμα, ένα πυκνό ανθρώπινο ποτάμι γέμιζε τη Σταδίου και την Πατησίων μέχρι σχεδόν την ΑΣΟΕΕ. Η Αστυνομία μίλησε για 100.000 διαδηλωτές, οπότε σίγουρα ήταν περισσότεροι.

Ήταν εκεί άνθρωποι όλων των ηλικιών και όλων των κλάδων. Εργαζόμενοι κυρίως, αλλά και ελευθεροπαγλυμπίες. Κατάφερε να τους ενώσει όλους η κυβέρνηση Καραμανλή.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έπλεε σε πελάγη ευτυχίας. Από την εποχή Γιαννίτση

είχε να δει τόσο κόσμο. Προστάθησαν, λοιπόν, τα στελέχη της, με τους διαδοχικούς δεκάριους που εκφράνθησαν από τα μικρόφωνα (στους οποίους ελάχιστοι έδωσαν σημασία), να δείξουν ότι όλος αυτός ο ξεσηκωμός ήταν αποτέλεσμα της δικής της δουλειάς και να προβληθεί ως ο μοναδικός εκπρόσωπος του εργατικού κινήματος. Αυτή θα χαράζει την τακτική, αυτή θα διαπραγματεύεται, αυτή θα αποφασίζει για όλα και για όλους. Το είπε χαρακτηριστικά ο Παναγόπουλος: «Όταν ξαναβρεθούμε στο στίβο των κοινωνικών οργώνων...». Πότε; Γιατί όχι σύντομα, τώρα που καίει το σίδερο, τώρα που ο κόσμος είναι αγανακτισμένος και δείχνει διάθεση αγώνα;

Η διάθεση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας είναι άλλη. Να ξεκινήσει ένα νέο γύρο παζαρέματων με την κυβέρνηση, επί τη βάσει «ρεολιστικών προτάσεων», εστιασμένων στη χρηματοδότηση της Ασφαλισης, χωρίς τη διεκδίκηση κανενός αιτήματος από τη μεριά των εργατών - Οχι στα παζάρια

γαζόμενων. Αυτός είναι ο μεγάλος κίνδυνος σήμερα. Να αφεθεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ελεύθερη να κάνει όλο το παιχνίδι. Άμα γίνει αυτό, στο τέλος οι εργαζόμενοι θα βρεθούν μπροστά σε δυσάρεστες εκπλήξεις, όπως έγινε και τις προηγούμενες φορές (1990, 1992, 2002).

Εμείς πορευήκαμε πίσω από το πανό της Ανοιχτής Συνέλευσης Εργαζόμενων-Ανέργων, που έγραψε: «Κοινωνική Ασφάλιση για όλους - Να πληρώσουν καπιταλιστές και κράτος». Το μπλοκ ήταν μαχητικό και με τα συνθήματά του έστελνε τα δικά του ταξικά μηνύματα: Τέρμα στα παζάρια των γραφειοκρατών - Αγώνας στα χέρια των εργατών. Ο διάλογος τους είναι μια απάτη - Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, Κοινωνική Ασφάλιση γι' ανέργους και εργάτες - Να πληρώσουν κράτος και κεφαλαιοκράτες, Κάτω τα χέρια από την εργασία - Να αδειάσουν τράπεζες και όχι τα Ταμεία, Ανοιχτή συνέλευση των εργατών - Οχι στα παζάρια

των γραφειοκρατών, και άλλα, μεταξύ των οποίων και το χιουμοριστικό: Σύνταξη για όλους στα 55, για βουλευτές και μπάτσους στα 95!

Η Ανοιχτή Συνέλευση Εργαζόμενων-Ανέργων πραγματοποιεί αύριο την πρώτη πλατιά της σύσκεψη στο Πολυτεχνείο, όπου θα συζητηθούν τα παραπέρα βήματα.

Με αιφορμή κάποιες σπασμένες τζαμαρίες τραπεζών, τα ΜΑΤ έκαναν επιδρομή σε διάφορα κομμάτια της πορείας και συνέλαβαν νεολαίους κυρίως με τη γνωστή μέθοδο «από το σωρό», τέσσερις από τους οποίους φορτώθηκαν με βαριά πλημμελήματα και παραπέμφθηκαν στο Αυτόφωρο. Ξεχωριστό ήταν το επεισόδιο με τη σύλληψη των δύο εργατών της ΔΕΗ, οι οποίοι αιφέθηκαν τελικά ελεύθεροι, χωρίς προς το παρόν κατηγορίες. Το ιδιάτερο μένος που έδιεξαν εισαγγελείς και μπάτσους έχει να κάνει με το εντελώς συμβολικό κουκούλωμα των χαριεδοκαμερών με μαύρες σακούλες.



Δεμένο πισθήκωνα με χειροπέδες έσερναν τρεις ασφαλίτες τον ενεργήτη της ΔΕΗ, που συνέλαβαν κοντά στα γραφεία της ΓΕΝΟΠ, σε μπλόκο που είχαν στήσει. Οι φωνές του τράβηξαν την προσοχή της φωτορεπόρτερ της «Κόντρα», που περνούσε τυχαία από το σημείο μαζί μ' έναν ακόμη σύντροφο. Σήκωσε τη μηχανή και απαθανάτισε σε πολλές στάσεις το συμβάν, ενώ και οι δύο σύντροφοι άκουσαν τους μπάτσους να ζητούν από τον ασύρματο εντολή να οδηγήσουν το αυτοκίνητο των δύο ενεργητών στη ΓΑΔΑ, επειδή μέσα βρέθηκαν τα πειστήρια, που ήταν ... τα φυλλάδια της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ για τη Ασφαλιστικό!

Ας σημειωθεί ότι το ΙΧ στο οποίο επέβαιναν οι δύο ενεργήτες, μολονότι είχε σχάρα, δεν κουβαλούσε καμία σκάλα. Στο εσωτερικό του βρέθηκαν μόνο ηλεκτρολογικά εργαλεία και τα συνδικαλιστικά φυλλάδια. Η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ έχει ενημερωθεί ότι οι δύο σύντροφοι είναι διατεθειμένοι να καταθέσουν ως αυτόπτες μάρτυρες της σύλληψης.

## ■ ΠΑΣΟΚ-ΝΔ

# Ιδια γεύση (και) στο Ασφαλιστικό

**Φ**ιλοπασική φυλλάδα απέδωσε με χαρακτηριστικό τρόπο την πρεμούρα του ΠΑΣΟΚ να καπηλευτεί την αγανάκτηση των εργαζόμενων για τη νέα αντιασφαλιστική επίθεση, δυο μέρες πριν την πρώτη γενική απεργία που αναγκάστηκε να κηρύξει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία: «Να ανακτήσει τη «χαμένη του τιμή» επιχειρείτο ΠΑΣΟΚ στρεφόμενο στην άσκηση αντιπολίτευσης με έντονα κοινωνικά χαρακτηριστικά. Ψάχνοντας τον βηματισμό του το ΠΑΣΟΚ και με ανοιχτό ακόμη το εσωτερικό μέτωπο σηκώνει τους αντιπολιτευτικούς τόνους σε μια προσπάθεια να πείσει τα θηγόμενα από την πολιτική της κυβέρνησης στρώματα ότι μπορεί να ανταποκριθεί στις λαϊκές ανάγκες» (Εθνος, 10.12.07).

Κατανοητή η αγωνία του ΠΑΣΟΚ που βλέπει τα πρώτα μετεκλογικά γκάλοπ να καταγράφουν για το ίδιο απώλειες μεγαλύτερες απ' αυτές που καταγράφουν για την κυβέρνηση (π.χ. το γκάλοπ της ΓΡΟ για το ΜΕΓΑ, σύμφωνα με το οποίο αρνητικά κρίνει το έργο της κυβέρνησης το 63,3% και το έργο του ΠΑΣΟΚ το 81%). Ομως, και η κοινωνική δημιαγωγία έχει τα όριά της. Αυτό μάλλον δεν το έχουν συνειδητοποιήσει οικόμα οι Πασόκοι. Δεν έχουν συνειδητοποιήσει πως σε κάθε μέτωπο που ανοίγει η κυβέρνηση οι εργαζόμενοι βλέπουν από πίσω το ΠΑΣΟΚ και την πολιτική των κυβερνήσεων του μέχρι το 2004. Ας επικεντρωθούμε, όμως, στο Ασφαλιστικό.

«Καλούμε αυτούς που υποστηρίζουν ότι όλοι ίδιοι είμαστε να συγκρί-

νου», γράφει προκλητικά η πολυσύλιδη εγκύλιος με την οποία δόθηκε η «γραμμή» στα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που εξόρμησαν ανά τη χώρα για να βγάλουν πολιτική υπεραξία. Η εγκύλιος στηριζεται σε επιλεκτικές συγκρίσεις διοικήσεων του νόμου Σιούφρα και του νόμου Ρέππτα. Λες και ξεχάσαμε ότι το ΠΑΣΟΚ, που διά στόματος Ανδρέα Παπανδρέου «δεσμευόταν» στην προεκλογική περίοδο του 1993 ότι θα καταργήσει τους αντιασφαλιστικούς νόμους της ΝΔ, τους διατίρησε αλώβητους, δίνοντας μόνο το εξευτελιστικό φιλανθρωπικό βοήθημα του ΕΚΑΣ και αρνούμενο να ικανοποιήσει έστω το αίτημα για επαναφορά της κατώτερης σύνταξης στα 20 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη.

Στο ίδιο νομοσχέδιο απούσαρει ντροπαλά κάθε αναφορά στο σχέδιο Γιαννίτση. Ξεχνούν, όμως, οι εργαζόμενοι πως αυτό το σχέδιο, μπροστά στο οποίο ωχριούν αυτά που ετοιμάζουν ο Αλογοσκούφης με τον Μαγγί-

νού», γράφει προκλητικά στην Ασφαλιστική Επιτροπή της ΔΕΗ του ΠΑΣΟΚ: Το πάρον πίσω γιατί τρόμαξαν από τη μεγάλη κινητοποίηση. Αναγκάστηκαν να το πάρουν πίσω και να επιβραδύνουν λίγο το ρυθμό της αντιασφαλιστικής επίθεσης. Αν δεν το είχαν κάνει, τότε στις εκλογές του 2004, που και πάλι τις έχασαν, θα καταβαραθρώνταν.

«Επιβάλαμε για πρώτη φορά στις τράπεζες να καταβάλουν επιπτό το για της καταθέσεις των Ταμείων πάνω από τον πληθωρισμό», γράφουν αναφερόμενοι στην περίοδο 1981-89. Πότε το έκαναν αυτό: Οταν το ΙΚΑ έπαιψε πιά να έχει αποθεματικά και άρχισε να εμφανίζει ελλείμματα. Και βέβαια, διέγραψαν (υπέρ των τραπεζών και των διανοιασιτών) όλα τα κλεμμένα τριάντα δεκαετίων. Κι έχουν το γεύση της καταθέσεις των Ταμείων από την πλευρά της ΔΕΗ.

«Εφαρμόσαμε για πρώτη φορά (1987) τριμερή χρηματοδότηση με τη συμμετοχή του κράτους για το ΙΚΑ», συνεχίζουν με το ίδιο θράσος. Ποια τριμερή χρηματοδότηση, ρε αγύρτες; Μία μικρή επιχορήγηση έδωσαν στο ΙΚΑ, που τα ελλείμματά του φούντωσαν. Την τριμερή χρηματοδότηση την προβλέπει ο ιδρυτικός νόμος του ΙΚΑ (ν. 1846/1951), ολλά όσο το ΙΚΑ είχε μόνο πλεονάσματα οι κυβερνήσεις δεν την εφάρμοιζαν. Το ίδιο έκανε και η πρώτη... σοσιαλιστική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Υστερα από έξι χρόνια στην έδουσα μια επιχορήγηση στο ΙΚΑ για την εποικοδόμηση της ΕΠΕ.

τους δοξάσουν οι εργαζόμενοι.

Αν είναι έτοι, τότε η ΝΔ πρέπει να κάνει σημαία της το γεγονός ότι με το νόμο Σιούφ

**Μια νέα φάση  
της αντιασφαλιστικής  
σκυταλοδρομίας**

Με μια νέα αντιασφαλιστική μεταρύθμιση βρίσκονται αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι. Βρισκόμαστε, όμως, αντιμέτωποι και μεις, οι φοιτητές και φοιτήτριες. Οχι μόνο επειδή πλήρτει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των γονιών μας, που για τη συντριπτική πλειοψηφία είναι μισθωτοί εργαζόμενοι, αλλά γιατί πλήρτει δικαιώματα που εμείς θα έχουμε ως αυριανοί εργαζόμενοι (μισθωτοί ή ελευθεροπαγγελματίες). Δικαιώματα κατακτημένα μετά από δεκαετίες αγώνων της εργατικής τάξης.

Η αντιασφαλιστική επίθεση είναι διαρκής και όχι σπηλιού. Εδώ και 17 χρόνια, από το 1990, βρίσκεται σε εξέλιξη μια αντεργατική-αντιασφαλιστική σκυταλοδρομία ανάμεσα στις κυβερνήσεις. Μια σκυταλοδρομία που σε κάθε σταδίο της κάποια ασφαλιστικά δικαιώματα αφαιρούνται, και σταματημό δεν έχει. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη (ΝΔ), ψήφισε δυο αντεργατικούς νόμους το 1990 και το 1992 και σάρωσε ασφαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις. Το ΠΑΣΟΚ που «δεσμευόταν» ότι θα τους καταργήσει, όχι μόνο δεν τους κατήργησε, αλλά προσπάθησε το 2001 (ανεπιτυχώς) να περάσει το νομοσχέδιο Γιαννίτση και ψήφισε τελικά, με τη συναίνεση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, το 2002, το νόμο Ρέπτη, επεκτείνοντας ακόμα παραπέρα τις προηγούμενες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις. Ερχεται τώρα η κυβέρνηση Καραμανλή, παίρνει τη σκυτάλη και ετοιμάζεται να εξαπολύσει μια νέα αντιασφαλιστική επίθεση.

Αυτή η σκυταλοδρομία δεν πρόκειται να σταματήσει. Το λένε ευθέως ο Καραμανλής με τον Αλογοσκούφη. Η λογική όλων των κυβερνήσεων είναι:

**ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» ΣΕ ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ**

# Η Κοινωνική Ασφάλιση μας αφορά

## Να σταθούμε στο πλευρό των πραγματικά ταξικών δυνάμεων του εργατικού κινήματος

«Ο, τι μπορέσουμε ν' αρπάξουμε τώρα και συνεχίζουμε την επόμενη φορά, εμείς ή η επόμενη κυβέρνηση». Ολες οι φάσεις της αντιασφαλιστικής επίθεσης, ανεξάρτητα από τη μορφή που παίρνουν τα διάφορα μέτρα και τη μεθόδουση που ακολουθείται, έχουν δυο σταθερούς στόχους: να αυξήσουν τα άρια ήλικίας για συνταξιοδότηση και να μειώσουν τις συντάξεις και τις άλλες ασφαλιστικές παροχές (υγεία, αναπτηρικές συντάξεις κ.λπ.).

Οι ίδιοι γίνεται και τώρα. Γι' αυτό έχουν βάλει στο στόχαστρο τους εργαζόμενους στα Βαρέα και Ανθυγεινά (ΒΑΕ), που συνταξιοδοτούνται 5 χρόνια νωρίτερα, τις εργαζόμενες μητέρες, τις γυναίκες γενικά, εκείνους που παίρνουν σύνταξη ανεξαρτήτως ηλικίας με 37 χρόνια ασφάλισης (πριν ήταν στα 35) κ.λπ. Γι' αυτό προωθούν τις συγχωνεύσεις Ταμείων, ώστε να προωθήσουν τη γενική εξίσωση των συντάξεων προς τα κάτω, να στριμώξουν δύο γίνεται περισσότερους στον κοινό παρονομαστή της αθλούτης του ΙΚΑ.

### Η Ασφάλιση ανήκει

## Δούλοι στον πολιτισμό των αστών

Όλοι θυμόμαστε πως στην πρώτη κυβέρνησή του, το 2004, ο Κ. Καραμανλής ανέλαβε και το υπουργείο Πολιτισμού, για να στείλει το μήνυμα πως είναι άνθρωπος του πολιτισμού. Είναι, βέβαια, γνωστό πως η σχέση του με τον πολιτισμό εξαντλείται στην μετά μονίμιας παρακολούθηση DVDs με χολιγουντιανές ταινίες. Άλλωστε, ο Καραμανλής ο νεότερος, μέχρι την «διά της βίας» τοποθέτηση του στην αρχηγία της ΝΔ, δεν ήταν παρά ένα καλομάθημένο παιδί της μπουρζουάζιας, που ξήμεροβραδιάζονταν στα ίν μπαράκια και παρίστανε το βουλευτή.

Κάποια στιγμή οι σύμβουλοί του διαπίστωσαν ότι δε γινόταν τίποτα με την προσπάθεια να τον παρουσιάσουν σαν άνθρωπο του πολιτισμού και του είπαν να εγκαταλείψει το υπουργείο, για να μη γίνεται και ρόμπτα. Οπέρα και εγένετο. Αρχικά το υπουργείο Πολιτισμού

παραδόθηκε στον Θαμώνα των γνωστών «πολιτιστικών κέντρων» της παραδοσιακής και του Γκαζού, Γ. Βουλγαράκη, και εσχάτως στον Εξάδελφο Μ. Λιάπτη, για να χει κι αυτός κάτι ν' ασχολείται, εκτός παραγωγικών υπουργείων.

Τα θυμητήκαμε όλ' αυτά καθώς παρακολούθησαμε το ρεπορτάριο από τα εγκαίνια του «Ιδρύματος Εικαστικών Τεχνών και Μουσικής Βασιλή και Μαρίνας Θεοχαράκη». Ενας αικόνης καπιταλιστής, από τους πιο συγνούς μάλιστα, έφτιαξε ένα αικόνη «Ιδρυμα» (γνωστή η αμαρτωλή ιστορία τους), για να ικανοποιήσει τη ματαδορία του (και όχι μόνο). Ο Καραμανλής, λοιπόν, που δεν έχει παρευρεθεί σε καμιά πολιτιστική εκδήλωση (προτιμά τα DVDs στη Ραφήνα) όχι μόνο πήγε στα εγκαίνια, αλλά εκφώνησε και έναν δεκάριο, από τον οποίο σταχυολογούμε μερικές απάκες, αντάξεις του πο-

λιτικού και πολιτιστικού αναστήματος του ανδρός: «Ο Πολιτισμός μαζί με την Παιδεία είναι οι αξέσ που συνέχουν ένα λαό σε μια κοινή πορεία προς τη δημιουργία και την προκοπή... Η συνειδητοποίηση αυτής της αλήθειας - όπι τα μέλη μας κοινωνίας βαδίζουν μαζί προς το καλύτερο ή το χειρότερο - είναι η αφετηρία κάθε φριλόδοξης σκέψης για το μέλλον... Να κλείνουμε τ' αυτή στις σειρήνες του δραχαιμού και της πολωσης, της δύσνοης και του λαϊκισμού». Οσο και να προσπαθήσετε, δεν ομογενοποιούνται νερό και λάδι. Δεν ομογενοποιούνται μπουρζουάζια και προλεταριάτο. Ο παρακιακός πολιτισμός των αστών μολύνει πολιτικά και ηθικά το προλεταριάτο. Ομως, δίπλα σ' αυτόν τον πολιτισμό, σε διαρκή πολέμο μαζί του, αναπτύσσεται πάντοτε ο προλεταριακός πολιτισμός, ο πολιτισμός της ανατροπής.

### στην αξία της εργατικής δύναμης,

### είναι έμμεσος μισθός

Η κοινωνική ασφάλιση είναι δικαιώματα των εργαζόμενων. Δεν είναι προνοιακό βοήθημα, δεν είναι γενναιόδωρη παροχή των αφεντικών και του κράτους τους προς τους φτωχούληδες εργαζόμενους. Η ασφάλιση αποτελεί έμμεσο μισθό, είναι τμήμα της αξίας της εργατικής δύναμης. Οι εργαζόμενοι είναι οι μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου (και αυτού που καταναλώνεται και αυτού που συσσωρεύεται) και η Ασφάλιση είναι ελάχιστο δικαιώματά τους. Δεν πρόκειται για κοινωνική δικαιούση, αλλά για στοιχειώδη άμυνα. Οπως είναι καλύτερο μεροκάματο δεν αποκαθιστά την κοινωνική δικαιούση, αλλά μειώνει το βαθμό εκμετάλλευσης, το ίδιο ισχύει και για κάθε βελτίωση των κοινωνικοασφαλιστικών παροχών. Κοινωνική δικαιούση μπορεί να υπάρξει μόνο όταν συντρίβει το σύστημα της μισθωτής σταθερίας, μόνο όταν αυτοί που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο τον διαφεντεύουν ταυτόχρονα, προς όφελος ολόκληρης της εργαζόμενης κοινωνίας.

Η εργατική δύναμη είναι «μοναδικό στο είδος του» εμπόρευμα στον καπιταλισμό. Ικανό όταν μπαίνει στην παραγωγή να δίνει στον αγοραστή-μισθωτή (εργοδότη) μεγαλύτερη αξία από την αξία πωλησής του. Τη διαφορά αυτή, τη λεγόμενη υπεραξία, την καρπώνεται στο σύνολο της η τάξη των κεφαλαιοκρατών (βιομήχανοι, έμποροι, τραπεζίτες, ιδιοκτήτες γης) και μοιράζει και τμήμα της στην υπαλληλοκρατία της (μπάτσους, δικαστές, εισαγγελέις, εφοριακούς, ανώτερους υπάλληλους).

Η αξία της εργατικής δύναμης ισοδυναμεί με την αξία των μέσων συντήρησης και αναπαραγωγής της εργατικής τάξης για να είναι αυτή σε θέση να παράγει υπεραξία (παραγωγή) και να υλοποιεί την «προγματοποίησή» της (κυκλοφορία), πάντα προς όφελος των καπιταλιστών.

Το εμπόρευμα «εργατική δύναμη» είναι φθαρτό. Οι καπιταλιστές θέλουν συνεχώς καινούργιο, ζωντανό, δυναμικό στα γρανάζια της παραγωγής και της κυκλοφορίας του κεφαλαίου, για να εξασφαλίζουν το μέγιστο κέρδος και να αναπαράγουν το σύστημά τους. Γι' αυτό και αδιαφορούν για τις όποιες επιπτώσεις σε βάρος των εργαζόμενων. Γι' αυτό και προσπαθούν συνεχώς να εφαρμόσουν ασφαλιστικό καθεστώς γαλέρας, στο οποίο ο εργαζόμενος θα εργάζεται μέχρι το θάνατό του.

ουλισμός των καπιταλιστών.

Δεν θα πληρώσουν οι εργαζόμενοι για όλ' αυτά, που αποτελούν αγιάτρεις αρρώστιες του καπιταλιστικού συστήματος.

Δεν μπαίνουμε λοιπόν στη λογική των «ανταποδοτικών Ταμείων», πίσω από την οποία ελλοχεύουν νέα ελλείμματα και νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές.

### Απαπούμε

- ◆ Πληρώστε τις συντάξεις μας
- ◆ Μείωση των ορίων ηλικίας στα 60-55 για άνδρες γυναίκες (55-50 στα ΒΑΕ)
- ◆ Σύνταξη χωρίς όριο ηλικίας μετά από 30 χρόνια εργασίας
- ◆ Ασφάλιση των ανέργων
- ◆ Συνολική σύνταξη (κύρια και επικουρική) ίση τουλάχιστον με τον τελευταίο μισθό
- ◆ Καμία συγχώνευση Ταμείων
- ◆ Κανένας κλάδος να μη βγει από τα ΒΑΕ – ένταξη νέων κλάδων με επαναλειτουργία των επιπροπόνων κρίσης, που έχουν να λειτουργήσουν από το 1986

### Στο στόχαστρό μας η πέμπτη φάλαγγα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία

ΚΟΝΤΡΑ

# Την ερχόμενη άνοιξη η αναγνώριση των κολεγίων

**Οι** εκπρόσωποι των κολεγίων επισκέφτηκαν τον υπουργό Παιδείας και του έθεσαν τα αιτήματά τους. Πρώτα απαίτησαν την άμεση ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, προκειμένου να αρχίσει η αναγνώριση των «πτυχιών» των αποφοίτων τους άμεσα και να μην υπάρξουν νέες προσφυγές. Υστερά ζήτησαν τη συμμετοχή εκπροσώπων τους στην Επιτροπή η οποία θα «μελετήσει» την σημερά των κολεγίων και θα καθορίσει τον τρόπο και τα κριτήρια «αξιολόγησής» τους (θυμίζουμε ότι στην Επιτροπή αυτή ο Στυλιανίδης εξασφάλισε τη συμμετοχή των ΑΕΙ και ΤΕΙ, μέσω της συγκατάθεσης των συνδικών των

πρυτάνεων και προέδρων αντίστοιχα, αν βέβαια ευδοκίαθούν οι προσδοκίες του και δε ματαιωθούν από τις κινητοποιήσεις και την άμεση επέμβαση των φοιτητών). Και στο τέλος ζήτησαν για επιδόρπιο την αναγνώριση αρχικά των κολεγίων ως «ανώτερων» αρχικά σχολών στη θέση των ΤΕΙ, που «αναταποτοιχήκαν» με τη γνωστό προκλητικό και γελού τρόπο, και την μετέπειτα μετεξελίξη τους σε ιδιωτικά κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, εφόσον αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Ο Στυλιανίδης, επειδή έχει «απλωμένο τραχανών», με τους φοιτητές να δείχνουν τα δόντια τους

με πράξεις ακύρωσης εφαρμογής του νόμου-πλαισίου στην πράξη και διαδηλώσεις ενάντια και στην ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας και με το γενικότερο πολιτικό σκηνικό να μη βιολεύει, λόγω των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση με το Ασφολιστικό, απέφυγε να δώσει σαφέις απαντήσεις, που θα πυροδοτούσαν το κλίμα. Δήλωσε ότι η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας αναμένουν πρώτα την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (για την προηγούμενη οδηγία 89/48) που αναμένεται να εκδοθεί στις αρχές του επόμενου έτους. Συνεπώς μέσα στην ερχόμενη άνοιξη θα έχουμε κατά πάσα πιθανότητα τη διευ-

θέτηση του θέματος.

Το υπουργείο Παιδείας επανέλαβε επίσης τις γνωστές παπάρες, περί θέσπισης «αυστηρών κριτηρίων ποιοτικού ελέγχου», ενώ τόνισε ότι στη νομοθετική ρύθμιση που θα γίνει θα υπαχθούν όχι μόνο τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, αλλά και εκείνα που έχουν συνεργασίες με αμερικανικά ίδρυματα. Επιστρέψεις, λοιπόν, τόπο η επίσκεψη μελών του αμερικανικού κογκρέσου, του επιτετραμμένου των ΗΠΑ στην Ελλάδα και μελών της αμερικανικής πρεσβείας στο Στυλιανίδη. Οχι πως είχαμε καμιά αμφιβολία δηλαδή!

## Και από τα σχολεία κέρδη

**Φ**ιέστα στο 6ο Νηπιογωγείο Παιανιού Φαλήρου διοργάνωσε ο Στυλιανίδης για να ανακοινώσει πρόγραμμα ανέγερσης «έξυπνων σχολείων» με τη Σύμπραξη Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ).

Οι «ανάδοχοι» των βιοκλιματικών σχολείων, θα έχουν το δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τη χρήση των κτηρίων για διάστημα μέχρι και 30 ετών και το ελληνικό Δημόσιο, μέσω του ΟΣΚ, θα καταβάλλει σε αυτούς ενοίκιο (αποπληρωμή σε επίστια βάση), όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Παιδείας στο 2ο Διεθνές Συνέδριο του Economist.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, παραδίδει στους επιχειρηματίες ένα ακόμη πεδίον δόξης λαμπτήρων, από το οποίο θα αποκομίζουν τεράστια κέρδη από την ανέγερση των ίδιων των σχολικών κτηρίων (με την πολιτική των υπερτιμολογήσεων) και στη συνέχεια και από την εκμετάλλευσή τους, εγκαθιστώντας μέσα σε αυτά διάφορες λειτουργίες και δραστηριότητες (ιντερνετ καφέ, πάρκινγκ, κ.λπ.), ενώ και η ίδια θα βγει αωρελημένη παρουσιάζοντας μειωμένες τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού.

Τα «έξυπνα», βιοκλιματικά σχο-

λεία, θα έχουν, λέσι, στη σκεπή γκαζόν και θα παράγουν ρεύμα με φωτοβολταϊκά συστήματα το οποίο στη συνέχεια θα πωλούν στη ΔΕΗ, θα διαθέτουν εξαερισμούς με αισθητήρες και τα ρέστα, γιατί το υπουργείο Παιδείας και η κυβέρνηση, που συστηματικά και συνειδητά εγκληματούν σε βάρος του περιβάλλοντος (η προσπάθεια αναθεωρησης του άρθρου 24 του συντάγματος για την προστασία των δασών και οι εγκληματικές πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού, είναι μόνο δυο πολύ πρόσφατα παραδείγματα), θέλουν να αποδείξουν ότι το σέβονται.

Ο Στυλιανίδης ανακοίνωσε ότι χρηματοοικονομικό σύμβουλος σε αυτό το πρόγραμμα θα είναι η Εθνική Τράπεζα και στη συνέχεια μια Κοινοπραξία θα αναλάβει να υλοποιήσει το έργο. Σε πρώτη φάση θα κατασκευαστούν 25 σχολεία στο νομό Αττικής, αρχικό προϋπολογισμού 150,4 εκατ. ευρώ, ενώ το έργο περιλαμβάνει σχολεία σε όλη την Ελλάδα.

Ο υπουργός Παιδείας έκανε βαρύγδουπτες δηλώσεις για την κατασκευή 1233 νέων σχολείων και την αναβάθμιση 500 παλαιών σχο-

λικών κτηρίων μέσα στην πενταετία 2008-2012, προκαλώντας τη νομοσύνη μας, όταν είναι γνωστό ότι από τα 15.000 περίπου σχολικά κτίρια σε όλη την επικράτεια, τα 4.500 έχουν ηλικία άνω των 45 ετών, όταν το 70% των Νηπιογωγείων είναι σε μισθωμένα κτίρια, όταν η διπλοβάρδια είναι καθεστώς στις μεγάλες πόλεις και πάνω από το 85% των σχολείων δεν πληρούν σύγεινής και ασφάλειας.

Αλλά εκεί που έδωσε ρεσιτάλ υποκριτίας, ο Στυλιανίδης, ήταν όταν δήλωσε ότι «το έξυπνο σχολείο δεν είναι απλώς ένα κτίριο, αλλά μια ιδέα γύρω από την οποία επεκτείνεται όλο το σύστημα εκπαίδευσης». Και συνέχισε εξήγωντας ότι «το έξυπνο σχολείο είναι το διατημητικό, σύγχρονο και αποτελεσματικό κτίριο, το διασυνδεδέμενό στις νέες τεχνολογίες και στο διαδίκτυο, είναι όμως και οι καταρτισμένοι εκπαιδευτικοί, οι άνθρωποι που βλέπουν το ρόλο τους όχι ως επτάγγελμα αλλά ως λειτουργήμα, είναι οι ευαισθητοποιημένοι γονείς, είναι τα υψηλού επιπέδου αναλυτικά προγράμματα, τα ποιοτικά βιβλία».

Κι εμείς θυμηθήκαμε τις, για τέ-

ταρτη συνεχή χρονιά, μειωμένες δαπάνες για την Παιδεία, τα χιλιάδες κενά σε διδακτικό προσωπικό στα σχολεία, τα βιβλία που ακόμα δεν έχουν φθάσει σε αρκετές περιοχές της χώρας (Χίος, Χαλκίδα κ.λπ.), το σίριαλ με το βιβλίο της Ιστορίας, το σκληρό, ιταμό τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε την κυβέρνηση τον ογώνα των δασκάλων, τους μισθούς πείνας, τον τραγέλαφο της «επιμόρφωσης» στα νέα βιβλία, χωρίς τα ίδια τα σχολικά εγχειρίδια, τα «καινοτόμα» προγράμματα, που μπάζουν στα σχολεία «χορηγούς» και εταιρίες, τα νέα βιβλία που απευθύνονται μόνο σε μια ελίτ και βγάζουν όχρηστους τη μεγάλη μάζα των μαθητών, την άνθιση των φροντιστηρίων και στο Δημοτικό, τους «ευαισθητοποιημένους» γονείς που βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη μόρφωση των παιδιών τους και χιλιάδυο άλλα δεινά της εκπαίδευσης, ο μακρύς κατάλογος των οποίων δεν έχει τέλος. Και τέλος σαν κερασάκι της «φροντίδας» του κράτους, την παράδοση του Νηπιογωγείου σε Δήμους και ιδιώτες.

Γιούλα Γκεσούλη

## ■ Λαϊκισμός και υποκρισία

Η σύλληψη ενός γνωστού ηθοποιού με ναρκωτικά και η μεταχείριση που του επεφύλαξαν οι δικαστικές αρχές πρόσφερε και πάλι την ευκαιρία για ένα κρεσέντο λαϊκισμό και υποκρισία από κανάλια και φυλλάδες. Θυμήθηκαν ξαφνικά πώς για τον ίδιο λόγο γεμίζουν οι φιλοκές με δυστυχίες χρήστες, που δεν έχουν τη φήμη των «επωνύμων» ούτε την οικονομική ευχέρεια να προσλάβουν φιρμάτους δικηγόρους.

Αυτό είναι αλήθεια. Με 34 γραμμάρια κοκάνης στην κατοχή σου έχεις εξασφαλισμένη τη «φιλοξενία» σε κάποιο από τα κολαστήρια της χώρας, οικόμα κι όταν είσαι χρήστης. Οταν είσαι «επωνύμως», όμως, οι υπερασπιστοί ισχυρισμού που διατυπώνεις γίνονται δεκτοί. Και καλώς έγιναν στην περίπτωση του Σεργιανόπουλου -λέμε εμείς- αφού σε βάρος του δεν υπάρχει κανένα στοιχείο περί εμπορίας. Ενας από τους πολλούς «σελέμπτριτι» που δε μπορούν να κάνουν χωρίς κόκα είναι και αγόρασε την καβάτζα του για πάρτη του και για τους φιλούς του. Εκείνοι που «θυμήθηκαν» τις διακρίσεις γυρεύουν ουσιαστικά την προφυλάκισή του κι όχι την αποφυλάκιση εκείνων που για παρόμοιους λόγους έχουν προφυλακιστεί. Κι αυτό είναι λαϊκισμός φασιστικού τύπου.

## ■ Δείγματα της «μεταρρύθμισης» του Στυλιανίδη

Ο υπουργός Παιδείας δίνει δείγματα της «μεταρρύθμισης» που ετοιμάζει, ξηλώνοντας το προεδρείο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, ύστερα από τον γνωστό τραγέλαφο του βιβλίου της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού. Τα βιβλία, λέει, τώρα θα επιλέγονται από λίστες εγκεκριμένων εγχειριδίων και δε θα συγγράφονται μετά από ανάθεση υπό την επιβλεψη του ΠΙ.

Οχι πως η προηγούμενη ηγεσία του ΠΙ δεν ήταν ελεγχόμενη από την κυβέρνηση (όπως κάθε ηγεσία όλα τα προηγούμενα χρόνια, πρακτική άλλωστε επιβεβλημένη για κάθε μηχανισμό του αστικού κράτους). Μόνο που τώρα επιχειρείται ασφυκτικότερος ελεγχός, ενώ μεγαλύ

## ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Κάποτε δα πρέπει ν' αναλυθεί και ν' αποσαφηνιστεί επακριβώς ο ορισμός της επιτυχημένης απεργίας, δε νομίζετε;

Δεν ξέρω για χέριέρι με τον Καρατζαφέρη ούτε για μέση-μέση με τον Κοροβέση ούτε για χεράκι-χεράκι με τον Βουλγαράκη. Πάντως μάνι-μάνι με τον Κακλαμάνη, δα μπουν κάμερες στις παιδικές χαρές. Καιρός ήταν! Να συλληφθούν επιτέλους τα τρομοκρατικά νέας γενιάς που κολλάνε χαρούμενες φατσούλες στις τραμπάλες και στις κούνιες, διαταράσσοντας το γκρίζο [γκρι-ζω] της μητρόπολης. Γιατί, αν σήμερα κάνουν τέτοια λυσσαλέα αντίσταση, αν τώρα έχουν νεροπίστολα, αύριο δα πάρουν σίγουρα τα κουμπούρια και δα απειλήσουν τη νομιμότητα και τάξιν [τρέμε Παττακέ, τρέμε και σημειρινή... δημοκρατία, ειδατε τι ωραία τα λέω]. Να πάνε και κλιμάκια της αντιτρομοκρατικής σε κανονικές –κι όχι μόνο στη Ριανκούρ– παιδικές χαρές.

Τι δα γίνει με τον Σάββα και τον Χριστόδουλο ρεεες; Μόνο ο Μιχαλόπουλος κι ο πρώνη πρύτανης του Παντείου έχουν πρόβλημα υγείας;

Μετά τον Καλ[π]ογιάννη που πήρε την κάλπη επ' ώμου και την έκανε, τα ΕΑΑΚ στο Πάντειο έβαλαν στα απάρτια της φωτιά, προσπαθώντας ίσως ν' αποδείξουν ότι τόσο οι κάλπες όσο και τα πανεπιστήμια, μπορούν ενίστε να φωτίζουν... Πάντως, τέτοια πράγματα στην δημοκρατία δεν έχουν καμία δέση. Είπα δημοκρατία και δυμήδηκα: Μετά τα όπλα λες να τους πάρουν και τα κουράδια; \* Κι οι κρητικοί δεν μασάνε σε ζητήματα κοποδιών...\*

Λοιπόν Κοντρόπαιδα, Σαντορίνιοι, ψεύτες επιστήμονες, φασαριόζοι αρδρογράφοι και λοιποί παροικούντες την Ιερουσαλήμ της κακεντρέχειας («Ιερουσαλήμ της κακεντρέχειας»! ποια είμαι ρε ούπστη, ο Πλεύρης), μάδετε ότι δεν υπάρχει ρύπανση στη Σαντορίνη και να μην σας ξανακούωνα να γράφετε αιχνίδες και κινδυνολογίες. Ναι καλέ σας λέω, το τραγούδησε η πλοιοκτήτρια εταιρία του Sea Diamond σε ντουέτο με το ελληνικό κέντρο δαλάσσων ερευνών. Κανένα λάκκο δεν έχει η φάθα Σαντορίνης. Καμία ρύπανση, τίποτα!

Διακοπή για διαφημίσεις. Κλινγκ κλονγκ! Και τώρα Τσίρας plus (συν), κατευθείαν από America Latina, με ελπιδοφόρα ιχνοστοιχεία και ουδέτερο ρή (πε χα). Χα! Νέα, επαναστατική συσκευασία, φιλική προς το περιβάλλον.

Πέρασαν οι διαφημίσεις, πέρασε και η βροχή μετεωριτών. Διδυμίδες λεγόταν το φαινόμενο. Πέρασαν και επανήλθαμε στη βροχή επιδιδυμίδων... Της Πόλης γίνεται καθημερινά, με κράνη και πανοπλίες κυκλοφοράμε. Οσο για το περιβάλλον, η επόμενη σύναξη ας γίνει στο Pittsburgh, στον άγιο Δημήτριο Πτολεμαΐδας ή στις στοές των κινέζικων ανδρακωρυχείων, κουφάλες.

Σ. Βασίλη, μήνυμα ελήφθη. Αναμένουμε πραγμάτωση (εδώ και δεκαετίες).

«Πρέπει να πω ότι είμαστε ικανοποιημένοι που φέτος η διαφημιστική εκστρατεία ολοκληρώθηκε πριν από τα Χριστούγεννα, νωρίτερα από κάθε άλλη φορά στο παρελθόν». Τάδε έφη ο περί τουρισμού, στιλνός Αρης. Την προηγούμενη φορά που ειπώθηκαν παρόμοια πράγματα –περί πυροπροστασίας, πέρυσι– κάηκε η μισή Ελλάδα! Ο Αρης μίλησε για νέα αισθητική (βοήθειασαα!) και νέα εικόνα (αντί για «ζήσε τον μύδο σου» φέτος δα έχουμε «φάε την μερέντα σου στην Ελλάδα»). Τέλος, έκανε και μόστρα ως υπουργός τουρισμού της ωραιότερης χώρας του κόσμου, μέσα από ένα περιστατικό στο Λονδίνο. Το ότι το μπουρδέλο δεν έχει πλοιά, το ότι η Σαντορίνη ακόμα αναβλύζει το... αγίασμα των καπιταλιστών, το ότι μια χωριάτικη έχει μισό μεροκάματο και πλείστα όσα άλλα τινά, ουδόλως απασχολούν τα γυαλισμένα φιστικούβουτυροαναδρεμμένα λούτρινα των σαλονιών. Και με την ευκαιρία, ας κοιτάξουμε το δέμα της μετονομασίας της τουριστικής Κρυοπηγής στη Χαλκιδική. Ένα γράμμα δ' αλλάξει μόνο και δα αποδοθεί η αλήθεια: Κρυοπηγή! Ετοι πρέπει να λέγεται μ' όλες αυτές τις κρυόκαλες που κυκλοφορούν εκεί (και όχι μόνο). Καμία σχέση με την ζωοδόχο πυγή...

Στο Πέραμα έχουμε τις αντιδράσεις της εργοδοσίας για το μνημείο που αναγράφει περί «δολοφονημένων στο βωμό του κέρδους». Και τι να έγραφε δηλαδή ωρέ καλόπαιδα; Δολοφονημένοι από τους κομμουνιστοσυμμορίτες, όπως γράφατε οικογενειακώς στους βίρλωμούς των χωριών σας;

Δευτέρα απόγευμα, η αγορά κλειστή και σε «μεγάλο» πολυεθνικό super market να λειτουργεί ένα μόνο ταμείο! Δεκαπέντε νοματάριοι να διαμαρτύρονται στην ουρά και να μην υπάρχει λύση, διότι η επιχείρηση δούλευε –ως είδιστα— με προσωπικό ασφαλείας [τρεις-τέσσερις υπάλληλοι, ίσα-ίσα δηλαδή για την ασφάλεια των πωλήσεών της]. Παιδιά, δεν θγαίνει αλλιώς. Πρέπει να μειωθεί το λειτουργικό κόστος. Δεν θγαίνει...

Ο Παπουτσής έσπασε το ποδάρι του σε χαλασμένη πλάκα της Ακαδημίας. Κι εμείς σπάμε πλάκα σε χαλασμένες ακαδημίες του ποδαριού...

Κι ο νοών ανοίτω.

Κοκκινοσκουφίτσα  
kokinoskoufita@eksegersi.gr

\* κοπάδια

\* κουραδιών

# Ο Μυτιληναίος απαιτεί, η κυβέρνηση ετοιμάζεται να προσκυνήσει

**H**«Αλουμίνιον της Ελλάδος» («Πεστινέ») πήρε πριν χρόνια άδεια για την κατασκευή μονάδας συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας, ισχύος περίπου 300 MW, στις εγκαταστάσεις της στη Βοιωτία. Η άδεια αφορούσε παραγωγή για αυτοκατανάλωση και όχι για εμπορία ηλεκτρικής ενέργειας. Ετσι, η επιχείρηση εισέπραξε μια προχωλότατη επιδότηση (με τις καθιερωμένες υπερτιμολογίεσις τη μονάδα ουσιαστικά κατασκευάστηκε με λεφτά του ελληνικού κράτους).

Η γαλλική εταιρία πούλησε το εργοστάσιο στον ίδιο Μυτιληναίου. Μαζί και τη μονάδα παραγωγής ενέργειας. Ο ίδιος Μυτιληναίου χώρισε τη μονάδα αυτή από το εργοστάσιο αλουμίνιους της ελληνικού κράτους, τόχη για να ξεφορτώσει το δίκτυο της ΔΕΗ από τις μεγάλες καταναλώσεις του εργοστασίου της Βοιωτίας

τόνομη επιχειρηματική μονάδα και τη μεταβίβαση στην εταιρία «Endesa Ελλάς», που δημιούργησε με την ισπανική ενέργειας εταιρία. Απατεί, λοιπόν, να αλλάξει η άδεια (που ήταν μόνο για αυτοκατανάλωση) και να δοθεί νέα άδεια που θα είναι για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Ετσι, θα πουλάει την ηλεκτρική ενέργεια στη ΔΕΗ προς το παρόν δεν έχει δώσει την αλλαγή άδειας στον Μυτιληναίο. Βλέπετε, οντιδρούν και οι ανταγωνιστές (Κοπελούζος και σία).

Ομως, και ο Μυτιληναίος δεν

και θέλει να το μετατρέψει σε εργοστάσιο παραγωγής και πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας. Η κυβέρνηση (που ελέγχει και τη ΔΕΗ και τη ΡΑΕ) προς το παρόν δεν έχει δώσει την αλλαγή άδειας στον Μυτιληναίο. Βλέπετε, οντιδρούν και οι ανταγωνιστές (Κοπελούζος και σία). Μόλις, λοιπόν, μπει το καλοκαίρι και ορχίσει το σύστημα να απαιτεί μεγάλες ενέργειακές ποσότητες, θα δοθεί στον Μυτιληναίο η αλλαγή άδειας, στο ονόμα της εξασφόλισης επάρκειας και ενέργειακής ισορροπίας. Βλέπετε, οι επενδύσεις που έπρεπε εδώ και χρόνια να κάνει η ΔΕΗ καθυστερούν, για να δοθεί ο χρόνος στους ιδιώτες καπιταλιστές να κατα-

σκευάσουν μονάδες παραγωγής, εισπράττοντας από τη ΔΕΗ την κρατικά καθοριζόμενη υψηλότατη τιμή (ωραίος «ελεύθερος ανταγωνισμός»), έτσι δεν είναι;).

Η πρόβλεψή μας είναι πως το αίγιμα του Μυτιληναίου και των ισπανών συνεπαίρων του θα ικανοποιηθεί. Και βέβαια, ουδείς θα τους ζητήσει να επιστρέψουν τις κρατικές επιχορηγήσεις που πήραν όταν κατασκεύαζαν το εργοστάσιο. Και φυσικά, οι βιομήχανοι θα εξακολουθήσουν να κατηγορούν τους φτωχοαγρότες ως... κρατικοδιάτους. Και καλά θα κάνουν, αφού η εργατική τάξη δεν σαρώνει από προσώπου γης τους ίδιους, τους πολιτικούς τους υπηρέτες και το σύστημά τους.

## ■ Χοντρό δούλεμα

Είπε ο υπουργός Ανάπτυξης Χ. Φωλιας, συνεντευξιαζόμενος στο «Βήμα της Κυριακής», ότι οι αιχήσεις στα τιμολόγια της ΔΕΗ γίνονται προκειμένου να υπάρξει όφελος για τον καταναλωτή. Αναπιμόνται τα τιμολόγια προκειμένου «να φθάσουμε σε μια οιγορά που τα τιμολόγια θα διαμορφώνει ο ανταγωνισμός, όπως συμβαίνει και στις τηλεπικονωνίες». Δηλαδή, θ' αυξάνονται, θ' αυξάνονται και θα ξαναζάνονται τα τιμολόγια κι ύστερα θα έρθει ο ανταγωνισμός να τα... ρυθμίσει.

Πέρα από το ότι αποτελεί ψεύδος ολκής να μιλά κανείς για ελεύθερο ανταγωνισμό στην εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού, στην εποχή των τραστ και των καρφετών που συμφωνούν και επιβάλλουν μονοπωλιακά τις τιμές, πέρα από το ότι αποτελεί πρόκληση να φέρνει ένας υπουργός ως παράδειγμα τις τηλεπικονωνίες, όπου την τελευταία δεκαετία συντελείται ένα όργιο καταλήστευσης των καταναλωτών, τον κ. Φωλιας έχει διαψεύσει ο ίδιος ο «χρυσός μάνατζερ» της κυβέρνησης, το μεγάλο αφεντικό της ΔΕΗ, ο Τ. Αθανασόπουλος. Δεν είχε άρ

# Μόνος χαμένος ο ελληνικός λαός

**Η**κόντρα κυβέρνησης – MIG με έπαθλο τον ΟΤΕ περνά σε μια νέα φάση. Η κυβέρνηση κατέθεσε αιφνιδιαστικά τροπολογία στην οποία προβλέπεται ότι «για Ανώνυμες Εταιρίες εθνικής στρατηγικής σημασίας και ιδίως όταν προκειται για εταιρίες που έχουν στην κυριότητά τους ή διαχειρίζονται εθνικά δίκτυα υποδομών», η απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου από το 20% του μετοχικού κεφαλαίου και άνω προϋποθέτει την προγενέστερη έγκριση της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποίησεων. Η έγκριση αυτή χορηγείται, εφόσον πληρούνται συγκεκριμένα κριτήρια για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Η κυβέρνηση των άκρων ιδιωτικοποίησεων θυμήθηκε ξαφνικά να επαναφέρει στο δημόσιο δίκαιο το όρο «εθνικής στρατηγικής σημασίας», που η ίδια είχε πετάξει στο πυρ το εξώτερον. Είναι φανερό ότι η τροπολογία αφορά μόνο τη MIG και την προσπάθειά της να ελέγξει τον ΟΤΕ μέσω κινήσεων επιθετικής εξαγοράς και όχι συνολικά τις ιδιωτικοποίησεις. Οταν αναγκάζονταν να πουλήσουν την Tellas, θυγατρική της ΔΕΗ, που χρηματοποιεί το δίκτυό της, στον Σαουΐρις, γιατί δεν έβαζαν κανένα τέτοιον όρο; Κι όσο ο Βγενόπουλος μάζεψε μετοχές του ΟΤΕ στο χαρτοφυλάκιο της MIG, γιατί δεν έλεγαν τίποτα, παρά μόνο θυμήθηκαν την «εθνική στρατηγική σημασία» όταν η MIG διεκδίκησε συμμετοχή στη διοίκηση του ΟΤΕ και κατέστησε σαφές ότι έχει τα κεφάλαια

να ελέγξει πακέτο ικανό να της δώσει ολόκληρη τη διοίκηση;

Είναι πραγματικά για γελα το ιδεολόγημα που επιστράτευσε ο Αλογοσκούφης, μιλώντας την περισσότερη Δευτέρα σε εκδήλωση του γαλάζιου Ινστιτούτου «Κ. Καραμανής»: «Η επόμενη γενιά αποκρατικοποιήσεων αφορά δημόσιες επιχειρήσεις στρατηγικού χαρακτήρα που διαχειρίζονται υποδομές και δίκτυα. Είναι σαφές ότι οι αποκρατικοποίησεις αυτές δεν μπορεί να γίνουν μόνο με τους κανόνες του Χρηματιστηρίου και σήμερα δεν μπορούν να είναι σε αντίθεση με τη διακηρυγμένη κυβερνητική πολιτική. Θα προχωρήσουν με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και με κανόνες που θα διασφαλίζουν τα συμφέροντα της χώρας, την ανάπτυξη της οικονομίας και των ιδιων των επιχειρήσεων, την απασχόληση και την ποιότητα των υπηρεσιών που απολαμβάνουν οι καταναλωτές». Αν φάξει κανείς όσα έλεγε ο ίδιος και άλλα κυβερνητικά στελέχη τα προηγούμενα χρόνια, θα βρει οικριβώσας τα αντίθετα. Οι ίδιοι, άλλωστε, οι ακραίοι νεοφιλεύθεροι, που καθορίζουν την κυβερνητική οικονομική πολιτική, λούζουν εδώ και χρόνια με διάφορα κοσμητικά επίθετα τους συναδέλφους τους της λεγόμενης λαϊκής δεξιάς.

Τι συνέβη, λοιπόν; Δύο τινά. Πρώτο, τρέμουν μπροστά στην επέλαση των καθαρά κερδοσκοπικών (χρηματιστηριακών) κεφαλαίων που τροφοδοτούν τη MIG. Είδαν και το προηγού-

μενο της Vivartia, την οποία αγόρασε η MIG δήθεν για να την καταστήσει «κολοσσό τροφίμων στη νοτιοανατολική και ανατολική Ευρώπη» και τη χρησιμοποιεί απλά σαν εργαλείο για την αποκόμιση υπεράξιων στο χρηματιστήριο, είδαν πως ο Βγενόπουλος ξεφορτώθηκε τον «φίλο του» Δ. Δασκαλόπουλο εν μιά

νυκτί και τρέμουν (για πολιτικούς λόγους) στην ίδια ότι τα ίδια μπορεί να πάθουν οι ίδιοι στον ΟΤΕ. Το δεύτερο είναι ότι τον ΟΤΕ τον έχουν «δοσμένο» αλλού. Σε ευρωπαϊκή εταιρία τηλεπικονιωνιών, η οποία μάλλον είναι η iσπανική Telefónica. Πρότιμον μια ευρωπαϊκή εταιρία γιανα χ' ξουν δίπλα τους ένα σταθερό παιχτή (για να μη μιλήσουμε για τις... αφανείς πλευρές τέτοιων συμφωνιών, που ψήνονται χρόνια).

Δίνοντας τον ΟΤΕ σε ευρωπαϊκή εταιρία υπολογίζουν πως θα έχουν πολιτική στήριξη, αν τυχόν το θέμα φράσει στα ευρωπαϊκά όργανα με προσφυγή για παραβίαση των κανόνων ανταγωνισμού. Η γνωμοδότηση που κατά παραγγελία έκαναν οι νομικοί σύμβουλοι του ελληνικού δημόσιου στις Βρυξέλλες, η οποία υποστηρίζει ότι η ρύθμιση για το 20% «έχει διατυπωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι απόλυτα σύμφωνη με τις επιταγές του κοινοτικού δικαιού» είναι άνευ σημασίας. Για προπταγνοδιστικούς λόγους και μόνο παραγγέλθηκε. Θυμηθείτε το κάζο της κυβέρνησης με το βασικό μέτοχο, που υποτίθεται ότι ήταν «απολύτως σύμφωνος με

το κοινοτικό δίκαιο». Άλλα και αν η ρύθμιση αυτή δεν περάσει από τα κοινοτικά όργανα, θα χρειαστεί κάποιος χρόνος, μέσα στον οποίο ελπίζουν ότι θα έχουν μεταβιβάσει τον ΟΤΕ στον «στρατηγικό εταίρο» που έχουν επιλέξει, ο οποίος θα αναλάβει να διεκπεραιώσει και την άμυνα έναντι της MIG.

Ο Βγενόπουλος δε σήκωσε το γάντι, την έπεισε στον Βουρλούμη και στον πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (και όχι στον Αλογοσκούφη) και δήλωσε ότι δεν θα κάνει προσφυγή στα κοινοτικά όργανα. Στον αγγελικά πλασμένο κόσμο των χρηματιστών-καπιταλιστών, όμως, τέτοιες δηλώσεις δεν έχουν καμιά σημασία. Με 20% του ΟΤΕ στα χέρια της η MIG μπορεί να κάνει πολλά. Μπορεί να παιχνίδια με τη μετοχή, μπορεί να σύρει διοικήσεις στα δικαστήρια και στο τέλος να πάει και στα κοινοτικά όργανα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι δεν πρόκειται να χάσει. Ακόμα και παρασκηνιακές συμφωνίες με τους υπουργούς αγοραστές της επιλογής της κυβέρνησης μπορεί να κλείσει. Το ποσοστό αυτό θα μοσχοπούλησε και ο ΟΤΕ θα πληρώσει πολύ ακριβά την άμυνά του απέναντι στις επιθέσεις αυτού του κερδοσκοπικού fund. Εποικία, χαμένος τελικά θα είναι ο ελληνικός λαός, όχι μόνο ως καταναλωτής τηλεπικονιωνιών υπηρεσιών, αλλά και ως χρηματοδότης επί δεκαετίες του ΟΤΕ, που χτίστηκε από το κράτος, για να μπορούν οι κυβερνήσεις να τον βγάζουν στο σφυρί.

## Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Εν όψει των άγριων –πληγιασμάτων δια το επιχειρείνημέρων της αγίας κοταναλώσεως και του συμβόλου της, του Coca Cola Santa Claus (όπως λέμε Skoda Ξάνθη), σας κολώνα να αναπέμψουμε τις δεήσεις ημών προς την υπεραγίαν τραπεζούτοκο, την σεπτή την κατανάλωση. Και να ευχηθούμε ομού και εν κατανάλωξη, τόνωσιν του λιανεμπορίου, αύξησην των εορτοδανεών και είθε ο χειροσακούλες των υπερχρεωμένων συνανθρώπων μας και της γενιάς των 500 ευρώ να είναι πλήρεις χρυσοποικίλτου σαβουύρας. Οπως εις την ακόλουθον παραβολήν:

Κάθε Δεκέμβρη ο Κωνσταντίνης φορώντας τα καλά του τριγύριζε στην αγορά κι ας ήταν του θανάτου.

Ζούσε τα Δεκεμβριανά, των μαγαζιών τη φρίκη μεσ στο χιονιά πλονιόταν όπως γυρνάν' οι λύκοι.

Είχε τη Γκόλφω αγκαζέ (κι αυτή με τα καλά της που η χλιδή ξεχειλίζει μαζί με τα κιλά της.

– Αχ Κωνσταντίνη μου, όντρα μου, λεβέντη μου Κωνστάκη να μου αγοράσεις θα 'θελα φέτος ένα στρινγκάκι κόκκινο –λόγω κόμματος- και κόκκινες ζαρτιέρες να τα φορώ, να χαίρομαι τις δοξασμένες μέρες τότε που κατεβαίνουμε με πίπτζες στους δρόμους και με συντρόφους παίζουμε, αδέρφια - αστυνόμους.

– Τι λες μωρή ξετιπώτη; – Αχ Κωνσταντίνη σταμάτα.

Τι θα μου πάρεις φέτος; Πες, Καμιά εξάδα πιάτα;

– Οχι ρε Γκόλφω, είπαμε, σου βρήκα καφετιέρα που κάνει espresso, γαλλικό, σου κάνει και αέρα. Θα τηνε βάλω στο μαντρί μετά του ηχουσνόλου γιατί 'ναι μάρκα αικριβή κι όχι καμιά του κώλου.

– Τι να τον κάνω Κωνσταντίνη εγώ τον καπούτσινό εγώ θέλω εσώρουχα πριν να πολυταχύνω.

– Τι να παχύνεις Γκόλφω μου, το πρόσεξαν κι οι φίλοι που σαν σοσσόνι σου 'ρχεται η κόλτσα του αη Βασιλή.

– Α να χαθείς κρυδώκωλε, σου 'δωσα τόση προίκα και μ' έχεις σκλάβια στο μαντρί κρυφά από το IKA.

Αλλά είσαι κωλόφαρδος, η ασφάλιση πεθαίνει κι αλίμονο στην εργασία, σε μένα την καημένη που σου ζητάω ψίχουλα κι ούτε αυτά μου δίνεις μον' τρέχεις στα κωλόμπαρα και με τις τσούλες πίνεις.

– Τι λες ρε Γκόλφω, χάζεψες; Τι λόγια είναι τούτα; Να κοίτα δω στολίσματα, να πάρουμε μια κουτά;

– Φωτιά εγώ που διάλογο κάθομαι και ανοίγω αντί όπως η ΓΣΕΕ να σηκωθώ να φύγω.

– Γκόλφω θαρρώ πως τα 'παιξες, την έκανες λαχείο.

Για κοίτα: θες για το μαντρί ένα καλό ηχείο; ή μήπως πάλι προτιμάς ψηφιακό τηγάνι;

να ζεις σαν άνθρωπος κι εσύ, όπως οι αμερικάνοι;

– Γω Κωνσταντίνη μου τι ζητώ σου το 'πα από μέρες ένα στρινγκάκι κόκκινο μαζί με τις ζαρτιέρες.

Δεν θέλω μηχανήματα απ' τους καπιτολίστες μον' θέλω να λικνίζομαι οληνυχτί στις πίστες να μου πετάν γαριφάλα, να τρώω και να πίνω αφού στο κόμμα όλοι τους χέστηκαν αν παχύνω.

– Ασ το κόμμα Γκόλφω μου κι έρχονται άγιες μέρες θες να σου πάρω πριν ή δυο καλές τοστιέρες;

## Με διάλογο δεν έρχεται η ανατροπή, έρχεται με σύγκρουση και πάλη ταξική

**Ο**λοι έχουμε χρησιμοποιήσει τη φράση «μακάρι να κάνω λάθος εκτίμηση», όταν αισθανόμαστε ότι οι εξελίξεις θα είναι οδυνηρές και δε μπορούμε να κάνουμε το παραμικρό για να τις αλλάξουμε. Πριν μερικούς μήνες, με αφορμή τη δολοφονία του οπαδού του Παναθηναϊκού Μιχάλη Φιλόπουλου στη Λεωφόρο Λαυρίου, κατά τη διάρκεια συμπλοκής οπαδών του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού, είχαμε γράψει ότι αν δεν βρεθούν και δεν τημωρθούν παραδειγματικά οι δολοφόνοι του, αργά ή γρήγορα θα γίνουμε μάρτυρες παρόμοιων περιστατικών.

Παρά το δυνατό σοκ που είχε προκαλέσει το γεγονός σε ολόκληρη την κοινωνία και τους οπαδούς των ομάδων, στα στέκια των πράσινων οπαδών ακούγοταν πολύ συχνά η φράση «το αίμα ξεπλένεται, με αίμα». Οσοι γνωρίζουμε τον τρόπο λειτουργίας των «ιδιωτικών στρατών» που έχουν σχηματιστεί από τους σιληροπυρηνικούς οπαδούς των μεγάλων ομάδων, συμφωνούσαμε ότι μόνο η σκληρή τιμωρία των ηθικών και φυσικών δολοφόνων θα μπορούσε να αποτρέψει πράξεις αυτοδικίας και εκδίκησης από τους οπαδούς τους Παναθηναϊκού.

Την περασμένη βδομάδα, η υπόθεση της δολοφονίας του Φιλόπουλου και της συμπλοκής στη Λεωφόρο Λαυρίου τέθηκε ουσιαστικά στο αρχείο, αφού ο λανθασμένος δικονομικά χειρισμός της υπόθεσης από τους μπάτσους (τυχαία άραγε;) είχε σαν αποτέλεσμα, να μη μπορέσουν οι δικαστές να στοιχειοθετήσουν κατηγορία για τους πιθανούς δράστες, παρά το γεγονός ότι είχαν ξεκάθαρη εικόνα για τα άτομα που εμπλέκονται στην υπόθεση. Το γεγονός αναφέρθηκε σαν μια απλή καθημερινή είδηση στον αθλητικό Τύπο και τα ΜΜΕ και επί της ουσίας θάρητη, αφού δε συμφέρει κανέναν από τους εμπλεκόμενους στην ποδοσφαιρική πιάτσα. Άλλωστε, κανένας από τους έγκριτους συναδέλφους, που την περίοδο εκείνη απαιτούσαν να φτάσει το μαχαίρι στο κόκαλο και να παρθούν δραστικά μέτρα, δεν έχει οσχηλθεί με το θέμα το χρονικό διάστημα από τη δολοφονία του πράσινου οπαδού μέχρι σήμερα.

Μπορεί το θέμα να θάρητκε, με αποτέλεσμα στην πλειοψηφία τους οι έλληνες φιλαθλοί να μη γνωρίζουν ότι η υπόθεση οδεύει προς το αρχείο, όμως το γνωρίζουν πολύ καλά οι οπαδοί του Παναθηναϊκού. Την επαύριο, στα στέκια των βάζελων επικρατούσε αναβρασμός και στην πιάτσα.

Με αφορμή τη δολοφονική επίθεση των οπαδών του Παναθηναϊκού στη Λυκόβρυση, αξίζει να σχολιάσουμε ορισμένα σημεία που αφορούν τη βεντέτα ανάμεσα στους σιληροπυρηνικούς οπαδούς των «αιώνιων αντιπάλων». Πρώτο σημείο είναι η νέα διάσταση που παίρνει η βεντέτα.

## ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ντηση. Με βάση τα παραπάνω, όσα συνέβησαν μετά το τέλος του ποδοσφαιρικού αγώνα Λυκόβρυση - Παγκράτι (β' εραστεχνική κατηγορία Αθηνών) μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι απειλές των πράσινων οπαδών για εκδίκηση, αρχίζουν να γίνονται πράξη.

Για όσους δεν γνωρίζουν τα γεγονότα που έγιναν στο γήπεδο της Λυκόβρυσης, τα αναφέρουμε εν συντομίᾳ. Το περασμένο Σάββατο, ομέσως μετά το τέλος του αγώνα ανάμεσα στη Λυκόβρυση και το Παγκράτι και ενώ οι παιάντες των δυο ομάδων είχαν μπει στην αποδυτήρια, εμφανίστηκαν από το πουθενά 15-20

ότομα που φορούσαν κράνη και κρατούσαν γκλομπ, έσπασαν την πόρτα των αποδυτηρίων στα οποία βρίσκονταν οι παιάντες του Παγκρατίου και άρχισαν να χτυπούν όσους βρίσκονταν σ' αυτά. Στόχος τους ήταν τα παράγοντας της ομάδας, ο οποίος είναι από τα ηγετικά στελέχη της Θύρας 7. Σύμφωνα με τους αυτόπτες μάρτυρες, τα άτομα που συμμετείχαν στην επίθεση, φρόντισαν να κάνουν σαφές, ότι αυτός ήταν ο στόχος τους, αφού φώναζαν την φράση «του είναι ο πούστης, ο Σ...». Η διάρκεια της επιδρομής ήταν περίπου 5 λεπτά, οι δράστες εξαφανίστηκαν, χωρίς ιατρότοποι να καταφέρουν να βρουν τα ίχνη τους, και το αποτέλεσμα ήταν ο παράγοντας του Παγκρατίου και δυο παιάντες της ομάδας να πάνε στα νοσοκομείο (ευτυχώς τη γλίτωσαν με μερικά ράμφατα), ενώ δύο άλλοι παιάντες στάθηκαν περισσότερο τυχεροί, αφού τη γλίτωσαν μόνο με μερικούς μάλωπες.

Όπως καταλαβαίνετε, οι πιθανότητες να μη συνδέεται η επίθεση που δέχτηκε η ομάδα του Παγκρατίου με τη βεντέτα ανάμεσα στους οπαδούς του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού και τις εξελίξεις στην υπόθεση Φιλόπουλου είναι ελάχιστες και δυστυχώς θα πρέπει να προετοιμαστούμε για παράμοια περιστατικά στο μέλλον. Οι σιληροπυρηνικοί οπαδοί του Παναθηναϊκού έχουν στοχοποιήσει τα ηγετικά στελέχη της Θύρας 7, καθώς και όσους είχαν συμμετοχή στη συμπλοκή της Παιανίας και θα προσπαθήσουν να εκδικηθούν για το θάνατο του «ομοίδεάπτη» τους, χρησιμοποιώντας «ασύμμετρη» μεθόδους.

Με αφορμή τη δολοφονική επίθεση των οπαδών του Παναθηναϊκού στη Λυκόβρυση, αξίζει να σχολιάσουμε ορισμένα σημεία που αφορούν τη βεντέτα ανάμεσα στους σιληροπυρηνικούς οπαδούς των «αιώνιων αντιπάλων». Πρώτο σημείο είναι η νέα διάσταση που παίρνει την πιάτσα.

Κος Πάππιας  
Papias@eksegersi.gr



### ■ ΤΖΕΧΟΛΙ

## Ακραίες καταστάσεις

Η ταινία ξεκινάει καλά.. Ενας απτημδισμένος από την καθημερινή πίεση της δουλειάς του τραπεζικός υπάλληλος αποφασίζει το μεγάλο κόλπο: δανείζεται ένα τεράστιο ποσό και το τζογάρει σ' ένα στημένο ιπποδρομιακό στοίχημα. Οταν τα χάνει όλα, πέφτει στα χέρια του εγκληματία που έστησε το κόλπο και πλέον η μόνη λύση είναι να ληστέψει μια τράπεζα. Οι μπάτσοι του περικυλώνουν και από κεφάλαιο αρχίζει να λένε το μπούσούλια.

Στην επόμενη σκηνή βλέπουμε ένα νεαρό γκάνγκστερ, μεντηνιού παρακαλώ, που δουλεύει για τον προηγούμενο εγκληματία, να ερωτεύεται μια ανερχόμενη ποπ τραγουδίστρια. Μετά βλέπουμε ένα γιατρό που προσπαθεί να σώσει από ένα σοβαρό απύχημα τη γυναίκα του καλύτερού του φίλου, με την οποία είναι ερωτευμένος κ.ο.κ. Ενα απίστευτο γαϊτανάκι συμπτώσεων, άνευ ιδιαίτερης σημασίας, ξετυλίγεται



και το μόνο που διασώζεται από τις προθέσεις του σκηνοθέτη είναι το μότο που θέλει να περάσει: «η ερώτηση δεν είναι πώς θα πεθάνουμε αλλά πώς θα ζήσουμε» Πραγματικά δυο από τους πρωταγωνιστές του πεθαίνουν προσπαθώντας να ζήσουν αλλιώς.

Τελικά, ακραίες καταστάσεις ναι, αλλά ακραίες καταστάσεις που αγγίζουν τα όρια της γελοιότητας δεν είναι αυτό ακριβώς που θα προτείναμε στους αναγνώστες μας.

### ■ ΟΙ ΆΛΛΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

«Το μετάξι» του Φρανσουά Ζιράρ είναι ένα ρομαντικό περιπέτειώδες δράμα εποχής, όπου ένας πολυτρόγαμων γάλλος έμπορος στέλνει στη μακρινή Ιαπωνία ένα ριψοκίνδυνο νεαρό για να φέρει στην Ευρώπη αυγά μεταξοσκάληκα που έχουν εξαφανιστεί μετά από μια επιδημία. Στην Ιαπωνία όπου φθάνει, μετά από ένα επικό ατακίδι μέσω Ρωσίας, θα συναντήσει πολλές δυσκολίες, αλλά και θα γνωρίσει ένα ποθιασμένο έρωτα ξεχωρίστας τη σύζυγο που έχει αφήσει πίσω του.

Ακούγεται σαν μια συναρπαστική ιστορία αλλά στην πραγματικότητα ο Φ. Ζιράρ μετατρέπει το «Μετάξι», που βασίζεται στο πιθανώς ενδιαφέρον βιβλίο του Αλεσάντρο Μπαρίκο, σε μια κουραστική και πληκτική ταινία.

Οι «Κλέφτες» του Μάκη Παπαδημητράτου αναφέρονται σε μια παρέα μικροκλεφτών που μπλέκουν όταν αποφασίζουν να μπουν σε μεγαλύτερα κόλπα. Ταινία κατά το ήμισυ ενδιαφέρουσα, όπως το «Τσίου», και κατά το ήμισυ δυσάρεστη, όταν βουτά σε εντελώς παρακμιακές καταστάσεις.

Ελένη Σταματίου

## ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, σούζα και υποταγή!

**Ασφαληστρικό: στη συνέχεια τώρα... (ο αγώνας στα χέρια των εργατών)**

**Ναυπηγεία: Και ποιος σας είπε ότι τα ναυπηγεία είναι τσιφλίκι σας, ωρέ λεμέδες;**

**Βάλτο το ασφαληστρικό (σου) όλο κ.λ.π. κ.λ.π.**

**Οι όμορφες σφαίρες όμορφα χτυπούν τους μπάτσους στα προάστεια των Παρισίων (άντε, και στα δικά μας)**

◆ «Όλοι μαζί - όλοι μαζί» φώναζε όλη μαζί η «πτο αριστερή ΕΛΜΕ» της Αττικής (και ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ και ΠΑΜΕ, μέσα ρε παιδί μου....).

◆ Τριμερής χρηματοδότηση = εργατική ανασκολόπιση.

◆ Μετά το τέλος της προείδησης της Τετάρτης ασφαλιτρόνια σε μηχανές χωρίς αριθμό φωτογράφιζαν τα «σπασμένα».

◆ Αξίζει να διαβαστεί το φύλλο Δεκέμβρη 2007 της εφημερίδας «Πρωτοβουλία Οικοδόμων» αλλά και η «Ανάσα» φ. 3 με ουσιαστική ύλη.

◆ «Αγωνιστικά» θυμήθηκε τον Α. Καμύ ο Τριάντης. Δεν μας Καμύς ρε Τριάντη!

◆ Καλή κυρά η υπουργός Υγείας της Ν. Αφρικής: γερό ποτήρι και γερή τσέπη.

◆ Εθελόντρια-πρέσβειρα της εκστρατείας (ποιου άλλου; του Αθραμόπουλου) για την Σεξουαλική Αγωγή στα σχολεία είναι η κ. Ζέτα Μακρυπούλια: είμεθα όλοι έφηβοι και διψάμε για... αγωγή! (είσαι για μια αγωγή?).

◆ Κράτος το κόβω το Κόσοβο.

◆ Μαργίνα θυμήσου - είμαστε οι ίνδοί σου!

◆ Τι θέλει να μας πει η «Ελευθεροτυπίων» για τις «διαφορές» μεταξύ ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για το ασφαληστρικό: η ουσία είναι μία (και ο μπακλαβάς γωνία).

◆ Το 2004 4.264 εργοδότες σκοτώθηκαν από τους υπαλλήλους τους (πρώην και νων). Στην κυριολεξία: θάνατος στ' αφεντικά...

◆ Κρατικά βραβεία λογοτεχνίας: η «κουδέτερη» λογοτεχνία (με αρκετή δύση καθεστωτισμού) πάντα κερδίζει.

◆ Μια μέρα πριν την απεργία της 12-12-07 ο Α. Ρουμελιώτης της Ελευθεροτυπίας ασχολείται με τις φουντες του Αμστερνταμ: υγαρέρχεται μόνον...

◆ Αλληλεγγύη στους «εργαζόμενους» μπάτσους ο Περισσός, αλληλεγγύη και στην ταλαίπωρη συντεχνία



Σπόνσοράς της η Εθνική

των δικαστικών. Βήμα-βήμα χτίζεται η «λαϊκή εξουσία».

◆ Μην αναρωτιέστε γιατί τόσα χρόνια το ΚΚΕ (Περισσού) ήταν υπέρ της τριμερούς χρηματοδότησης: όταν στο πρόγραμμά του φιγουράρει και η μεσαία («εθνική») αστική τάξη μπορεί να τη δυσαρεστήσει;

◆ Βενεζουέλα: οι μάσκες του «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα» πέφτουν στην τάξη...

◆ «Ως κυβέρνηση, ο Ιριγκόγιεν προώθησε τα συμφέροντα της



διάρκεια της πρώτης προεδρίας του ακολούθησε μία σχετικά φιλολαϊκή πολιτική. Αυτό δεν συνιστούσε απειλή για τα κέρδη των καπιταλιστών τα οποία εκτοξεύθηκαν στα ύψη, κατά τον πόλεμο. Ο Ιριγκόγιεν ήταν διστακτικός αρχικά στην καταστολή των απεργιών κι έφτασε στο σημείο να καλέσει τους εργάτες στο προεδρικό μέγαρο για συνομιλίες. Η πολιτική αυτή απέδωσε εξαιρετικά οφέλη για τα συμφέροντα των καπιταλιστών καθώς μέχρι το 1916 τα συνδικάτα της Αργεντινής χαρακτηρίζονταν από έντονη επαναστατικότητα και ελάχιστη διάθεση για σύναψη συμφωνιών με τους εργοδότες και την κυβέρνηση. Με την υποστήριξη του εργατικού κίνηματος ο Ιριγκόγιεν πέτυχε δύο πράγματα: από τη μια πλευρά απέκτησε ισχύ που του επέτρεπε να έρθει σε σύγκρουση με τη μεγαλοαστική τάξη και από την άλλη η εργατική τάξη απορροφήθηκε από το σύστημα».

(Οιβάλντο Μπάγιερ: «Προς την απόλυτη ελευθερία με ένα 45άρι Κολτ - εκδόσεις ΔΙΑΔΟΣΗ). Η οποιοδήποτε ομοιότητα με

πρόσωπα, κόμματα, χώρες και «ριζοσπαστικές αριστερές» δεν είναι καθόλου μα καθόλου τυχαία.

Οραίος ο Χατζηνικολάου: «Κυρίες και κύριοι δεν θα σας πιούμε το όνομα του 55χρονου ηθοποιού που έρει όλος ο κόσμος ποιος είναι».

◆ Εξαιρετικά διαφωτιστικό το γράμμα του Θλληνα ανθρακωρύχου στο Βέλγιο (Ελευθεροτυπία 7-12-07).

◆ Η διαφθορά στα ύψη σε κόμματα-αστυνομία-δικαιοσύνη: και τα τρία συνεχίζουν το «θεάρεστο» έργο τους.

◆ Ο έρωτας (στα χρόνια της -κοινωνικής- χολέρας) δεν κρύβεται: ο Αυτονομοπαρεμβασίτης αντιπρόσεδρος του ΕΚΑ επειγόνται για «συνάντηση» ΠΑΣΚΕ-Αυτον. Παρέμβασης. Εντάξει, μωρέ, θα τη χτίσετε την κεντροαριστερά...

◆ Μέμφεται την ουτοπία (σε σημείο γλοιώδες όπως και η σόφα του) ο κ. Γ. Γιαννουλόπουλος στις εν-στάσεις της Ελευθεροτυπίας, 7-12-07. Πληρώνεται, βλέπεις, ο άνθρωπος...

◆ Ενδιαφέρον το άρθρο του Μ. Αγγελίδη για την «Απορρούμιση» γνωστικών αντικειμένων» στα Ενθέματα της ΑΥΓΗΣ, 9-12-07. Πληρώνεται, βλέπεις, ο άνθρωπος...

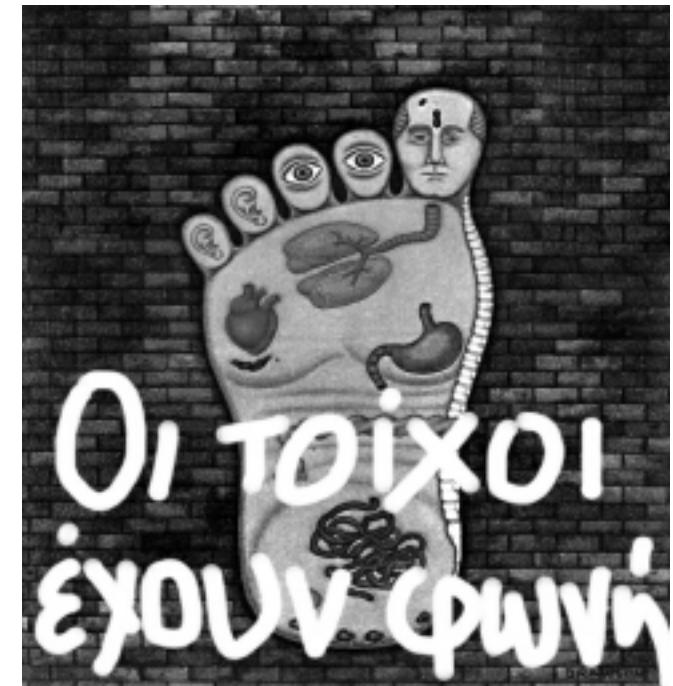
◆ «Αυξάνονται τα κρούσματα βίας σε βάρος μεταναστών» γράφει ο Ριζοπάστης, 9-12-07. Σωστά. Και με την αντί-βία τι θα γίνει;

◆ Θέσεις του Περισσού

για την ακτοπλοΐα και την ναυπηγεία πισκευαστική βιομηχανία: «Το ΚΚΕ αγωνίζεται για την προστασία και την ανάπτυξη όλων των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας μας» (από την ομιλία του ευρωβουλευτή του ΚΚΕ Γ. Τούσσα στην ημερίδα της Κ.Ο. Πειραιά).

◆ Κνίτες, μη μπερδευόσαστε: Άλλο η ΟΚΝΕ και άλλο η ΚΝΕ (Κοτασταλτική Νεολαία Ελλάδας).

◆ Ναυπηγεία - ΠΑΜΕ: Πολύ Αγρια Μας Εδειραν. Βασίλης



◆ Κάτω τα χέρια από τα Ταμεία, τα χρέη να πληρώσει η ολιγαρχία (ΠΣΕΕ)

Το γνωστό σύνθημα φωναζόταν από το βαν της ΓΣΕΕ. Οσοι δεν είναι υποψιασμένοι, όσοι δε θέλουν να είναι υποψιασμένοι, λόγω πολιτικής επιλογής, θα μπορούσαν να πουν...ορίστε που τα βάζετε με τη γραφειοκρατία, μέχρι και ταξιδιώτικα διατυπώνεις. Δε θα τους απάντησεμε εμείς. Τους απάντησε στην ίδια την τεράστια συγκέντρωση ο Παναγιόπουλος. Που έκλεισε τον πανηγυρικό του λέγοντας: «Οταν ξαναβρεθούμε στο στήβο των κοινωνικών αγώνων, να είστε σύγουροι ότι θα πανηγυρίσουμε τη νίκη μας!!!!!!! Οταν... θα... ξαναβρεθούμε... θα... πανηγυρίσουμε! Αντί τώρα που ο κόσμος είναι ζεστός να κλιμακωθεί ο αγώνας, να διαπιστώθουν επιθετικοί στόχοι – όσο επιθετικούς στόχους μπορούν να διαπιστώσουν οι ρεφορμιστές – να μείνει η κυβέρνηση με την πλάτη στον τοίχο, η ΓΣΕΕ ακολουθεί την γνώμην μεταληματική τακτική της αποκλιμάκωσης, αδειάζοντας μεγαλοπρεπώς, όπως πάντα, τις... ουρές της. «ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ούτε τοπία ούτε ντροπή», φώναζε πολύ σωστά το μπλοκ της «Ανοιχτής Συνέλευσης Εργαζομένων – Ανέργων». Οι άλλοι ολήθεια τι λένε; Και τι κάνουν; Συνδιαλέγονται παραγοντίζοντας;

◆ Οχι στην ανασφάλιση εργασία (ΠΑΣΠ)

Στη μεγάλη συγκέντρωση έδωσαν το παρόν πολλές οργανώσεις από τον πλανήτη Αρη. Μία από αυτές ήταν η ΠΑΣΠ, η οποία τα προηγούμενα 20 χρόνια δεν πέρασε από τον πλανήτη γη. Και μετά λέμε ότι δεν υπάρχουν UFO.

◆ Πρωθυπουργέ θυμήσου λήγει η σύμβασή σου (Συμβασιούχοι ΓΣΕΕ)

Αυτούς βέβαια δεν θα τους χαρακτηρίσουμε UFO. Ηθελμένα αιφελείς, πολιτικά αιφελείς ίσως. Την καλύτερη απάντηση την παίρνουν από το επόμενο πανό.

◆ Φτάνει πα τη 15ετής αφεβαίση των συμβασιούχων (ΟΣΠΑ)

15 χρόνια συμβασιούχοι. Πόσες... συμβάσεις πρωθυπουργών έχουν λήσει αυτά τα 15 χρόνια που οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου ζουν και βασίλευουν; Αυτό είναι το θέμα. Το οποίο δεν αντιμετωπίζεται με... εκλογικές διαμαρτυρίες. Άλλως, οι πρωθυπουργοί θα παρέρχονται και οι συμβασιούχοι θα πολλαπλασιάζονται.

◆ Δεν έχουν λεφτά τα Ταμεία, φορολογήστε την Εκκλησία (ΕΑΡ - Ελληνικό Ανανεωτικό Ρεύμα)

Δεν τραβάμε κανένα ζόρι, βέβαια, με την εκκλησιαστική επιχείρηση. Οπως όλες οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, πρέπει να φορολογούνται σκληρά, μέχρι τότε που λόγω επαναστατικού δικαίου θα καταργηθεί η ιδιοκτησία. Άλλα να, οι ε

# Οικονομική Εξόρμηση

Μετά από τέσσερα χρόνια (η προηγούμενη οικονομική εξόρμηση είχε γίνει το 2003) η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι σε φίλους και συντρόφους, στους αναγνώστες και τις αναγνώστριες της, ζητώντας την οικονομική τους ενίσχυση.

Το γιατί δεν χρειάζεται να το εξηγήσουμε. Η έκδοση μιας εβδομαδιαίας επαναστατικής εφημερίδας δεν είναι καθόλου εύκολη. Ιδιαίτερα σήμερα. Οι δυσκολίες δεν έχουν να κάνουν μόνο με το ρεπορτάζ, με το κυνήγι της ειδησης, με την έρευνα και την ανάλυση. Έχουν να κάνουν και με τις ανελαστικές δαπάνες της έκ-



δοσης, που γίνονται ολοένα και μεγαλύτερες. Τον περασμένο Ιούλη αναγκαστήκαμε να αυξήσουμε την τιμή από

τα 80 λεπτά στο 1 ευρώ και πάλι όμως η έκδοση είναι ελειμματική. Τρέχει και η τεχνολογία, παλιώνουν τα μη-

χανήματα και χρειάζονται αντικατάσταση.

Οι αναγνώστες μας γνωρίζουν ότι ποτέ δεν δραματοποιήσαμε την κατάσταση. Ούτε τώρα θα το κάνουμε. Δεν θα πούμε ότι κινδυνεύει η έκδοση της «Κ». Εξασφάλιση χρειάζεται η έκδοση, όχι μόνο για να μην κινδυνεψει και στο μέλλον, αλλά και για να μπορέσει να υλοποιηθεί ένα σχέδιο ανανέωσης, το οποίο απαιτεί νέο εκδοτικό εξοπλισμό.

Σας καλούμε, λοιπόν, όλες και όλους να ανταποκριθείτε στην έκκληση για οικονομική στήριξη της «Κ», θεωρώντας την ένα πολιτικό καθήκον.

## ■ Βαρέα και ανθυγιεινά

# Βρόμικο παιχνίδι της ΓΣΕΕ

Στην απεργιακή συγκέντρωση της Αθήνας γράφεται μεταξύ των άλλων: «Ενίσχυση και διεύρυνση του θεσμού των ΒΑΕ και επέκτασή του στο Δημόσιο. Τα ΒΑΕ αποτελούν ελάχιστη ασπίδα προστασίας της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων από τις ιδιαίτερες επικίνδυνες και ανθυγιεινές εργασίες».

Οσοι από τους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους άκουσαν αυτό το ψήφισμα να εκφρωνείται έμειναν με την εντύπωση ότι η ΓΣΕΕ αγωνίζεται όχι απλά για την υπεράσπιση των ΒΑΕ, αλλά για τη διεύρυνσή τους. Οι εργατοπατέρες δεν τους ενημέρωσαν, βέβαια, για τη λειτουργία της «επιστημονικής επιτροπής» του νόμου Ρέππα, που έχει σαν καθήκον της να αποφρανθεί για τον αποχαρακτηρισμό της πλειοψηφία των επαγγελμάτων από τα ΒΑΕ, στην οποία η ΓΣΕΕ συμμετέχει κανονικότατα.

Γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα για το ποπ ραρε του έδωσε στα μέλη της Επιτροπής ο κυβερνητικός πρόεδρος της Π. Μπεχράκης, σύμφωνα με το οποίο τα ΒΑΕ θα χωριστούν σε τρεις κατηγορίες. Στο κανονικό καθεστώς θα μείνουν μόνο κα-

μιά πενηνταριά επαγγελμάτων (η σειρά αυτών θα έρθει σε επόμενη φάση). Θα δημιουργηθεί μια δεύτερη κατηγορία, οι ασφαλισμένοι της οποίας θα τυχαίνουν προστασίας (μειωμένο ωράριο και υπερωρίες) και μια τρίτη κατηγορία που θα περιλαμβάνει επαγγελμάτων (τη συντριπτική πλειοψηφία) που απλώς... θα παρακολουθούνται! Γράφαμε, ακόμη, ότι τα μέλη της Επιτροπής συμφωνησαν να ξεκινήσουν από τη συνεδρίαση αυτής της βδομάδας και να συζητούν πάνω σε δεκάδες επαγγελμάτων για απένταξη και για ένταξη.

Η ΓΣΕΕ δεν έχει καμιά δουλειά σ' αυτή την Επιτροπή, ειδικά αν ληφθεί υπόψη το πόρισμα της προηγούμενης Επιτροπής, που αποφάνθηκε ότι δε μπορεί να προτείνει τίποτα, γιατί δεν υπάρχουν επιστημονικές μελέτες στις οποίες να μπορεί να στηριχτεί για να πει αν ένα επάγγελμα είναι βαρύ και ανθυγιεινό ή όχι. Όμως, όχι μόνο πίρης κανονικά μέρος, αλλά παρέμεινε και μετά την τελευταία εξέλιξη με το ποπ ραρε Μογγίνα (και όχι Μπεχράκη, βέβαια), ενώ θα περίμενε κανείς, ειδικά μετά απ' αυτή την εξέλιξη, να αποχωρήσει.

Ο εκπρόσωπός της Γ. Ρω-

μανιάς παρέμεινε στην Επιτροπή και μπήκε σε συζήτηση πάνω στο ποπ ραρε, στελνόντας επιστολή στα μέλη της Επιτροπής, την οποία η ΓΣΕΕ έδωσε στη δημοσιότητα την Παρασκευή 7 Δεκέμβρη. Γιατί, όμως, δεν έδωσε στη δημοσιότητα και το ποπ ραρε; Πώς να καταλάβει κάποιος τι τρέχει, όταν διαβάζει ένα τεχνοκρατικό κείμενο, το οποίο απαντά σε ένα άλλο κείμενο που δεν το έχει υπόψη του;

Είναι φρανερό ότι η ΓΣΕΕ σέβεται «τους κανόνες του παιχνιδιού». Με τη συμμετοχή της και με το σεβασμό των διαδικασιών αναγνωρίζει στη συγκεκριμένη Επιτροπή το δικαίωμα να αποφασίσει για την τύχη εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων. Με την παρουσία της και με τη συμμετοχή της στις συζητήσεις τη νομιμοποίει κοινωνικά.

Η άποψη που κατέθεσε ο Ρωμανιάς στην Επιτροπή (ένα δισέλιδο δακτυλογραφημένο κείμενο 10 στημείων) είναι ένα βήμα μπροστά από την παλιά θέση της ΓΣΕΕ (επιτροπή του νόμου 1902/90, στην οποία η ΓΣΕΕ θεωρούσε αναχρονιστικό το θεσμό των ΒΑΕ και συμφωνούσε στην κατάργησή του) εξακολουθεί, όμως, να βρίσκε-

ται στην ίδια κατεύθυνση. Θεωρεί ότι τα ΒΑΕ είναι μια ελληνική ιδιαιτερότητα, επειδή «απουσιάζει ολοσχερώς από την Ελλάδα ένα σύστημα πρόληψης και ασφάλισης του επαγγελματικού κινδύνου». Γι' αυτό, «για όσο χρονικό διάστημα θα εξακολουθήσει να απουσιάζει από την Ελλάδα η θέσπιση ενός συνολικού συστήματος πρόληψης και η συγκεκριμένη προληπτική πολιτική θα ενεργείται μόνο και αποκλειστικά μέσω του θεσμού των ΒΑΕ, ο θεσμός αυτός θα πρέπει να παραμένει σεβαστός και να μπορεί να επιτυχάνει τους τομείς του».

Γιατί τότε η ΓΣΕΕ συμφωνεί με το νόμο Ρέππα που θέσπισε την επανάκριση των ΒΑΕ; Γιατί παίρνει μέρος στη συγκεκριμένη Επιτροπή που έχει συγκεκριμένη αποστολή; Γιατί δέχτηκε να συζητήσει επαγγελμάτων προς αποχαρακτηρισμό;

Την περασμένη Τρίτη η συζήτηση στην Επιτροπή αφορούσε μόνο το ποπ ραρε, που αποτελεί πλέον τμήμα των πρακτικών της Επιτροπής. Τη συζήτηση για τους αποχαρακτηρισμούς την ανέβαλαν, διότι την επομένη είχε απεργία, όπως ειπώθηκε!



## ΞΙΝΙΣΜΕΝΗ σΟΥΠΑ

Μια ματιά στις Θέσεις της ΚΠΕ του ΣΥΝ για το 50 συνέδριο του σου δίνει αμέσως την αίσθηση πως γεύεσαι μια ξινισμένη σούπα, που ζεσταίνεται και ξαναζεσταίνεται για να φαίνεται φρέσκια και λαχταριστή. Υποτίθεται πως με τη συγκρότηση του ΣΥΡΙΖΑ και τις εξ αριστερών ενέσεις υπόρειε μετατόπιση του ΣΥΝ σε αριστερότερες θέσεις. Ομως, από το κείμενο των Θέσεων πειθείστη για το αντίθετο. Η μετατόπιση είναι προς τα δεξιά, σε ιδεολογικό-προγραμματικό και σε πολιτικό επίπεδο. Το τελευταίο αφορά κυρίως το άνοιγμα προς τις «δυνάμεις του σοσιαλισμού», δηλαδή προς το ΠΑΣΟΚ. Ας μείνουμε, όμως, στο ιδεολογικό-προγραμματικό επίπεδο, που είναι αυτό που προσδιορίζει και τη φυσιογνωμία ενός πολιτικού κόμματος.

Εκεί που θα περίμενε κανείς μια αντικαπιταλιστική ριτορεία, συναντά τις παμπάλαιες σοσιαλδημοκρατικές θέσεις για τον... εξανθρωπισμό του καπιταλισμού. Θέσεις που ξεπερνούν σε πολιτική απατεωνία ακόμα και τα κρύγματα των παπάδων για την επουράνια ζωή των ψυχών μετά το θάνατο.

Στο κεφάλαιο που φέρει το βαρύδουσο πίττο «Το εναλλακτικό πολιτικό σχέδιο της Αριστεράς με ορίζοντα το σοσιαλισμό με ελευθερία και δημοκρατία» διαβάζουμε: «Από την ίδρυσή του, ο ΣΥΝ έχει διακριθεί ότι στρατηγικός του στόχος είναι ο σοσιαλισμός με δημοκρατία και ελευθερία, δηλαδή η ανατροπή και υπέρβαση των κυρίαρχων καπιταλιστικών σχέσεων, ανατροπή και υπέρβαση που θα επιτευχθούν μέσα από την προώθηση τομών και ριζικών αλλαγών σε όλους τους τομείς». Κι εκεί που περιμένεις να διαβάσεις παρακάτω τις «τομές» και τις «ριζικές αλλαγές», που θα επιφέρουν την «υπέρβαση των κυρίαρχων καπιταλιστικών σχέσεων», συναντάς τα εξής εκπληκτικά:

«Απαιτείται να τεθούν υπό κοινωνικό και δημόσιο έλεγχο η κίνηση των διεθνών κεφαλαίων, ιδιαίτερα των καθαρά κερδοσκοπικών, οι ξένες επενδύσεις και οι όροι του διεθνούς εμπορίου.

Απαιτείται ουσιαστικός έλεγχος του δημοσίου στη λειτουργία της ανεξέλεγκτης αγοράς, με τη δυνατότητα να καθορίζει όπου χρειάζεται το πλαίσιο τιμών και τα ποσοστά κέρδους.

Απαιτείται ο έλεγχος του δημοσίου επί του χρηματοπιστωτικού συστήματος με στόχο την παρεμπόδιση των τραπεζών να λειτουργούν ληστρικά απέναντι στους καταναλωτές και να προβαίνουν σε καθαρά κερδοσκοπικές επενδύσεις. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα οφείλει να αναπροσαρμοστεί στην κατεύθυνση της προστασίας των καταναλωτών και της λαϊκής αποταμίευσης».

Υπάρχουν κι άλλα τέτοια μαργαριτάρια, αλλά ο χώρος δεν επιτρέπει να παρατεθούν όλα. Φτάνουν, όμως, τα παραπάνω για να βγάλει κανείς συμπέρασμα για το... σοσιαλιστικό μετασχηματισμό που επαγγέλλεται ο ΣΥΝ. Αυτός, λοιπόν, ο... σοσιαλισμός δεν έχει ως προ-απαιτούμε